

2021

ВІСНИК

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ
АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ

Освячення храмів Івано-Франківської Архієпархії у 2021 р. Б.

Всеукраїнська Патріарша проща до Крилоса (1 серпня 2021 р. Б.)

ВІСНИК
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ
№ 18
(2021 р. Б.)

«Нова Зоря»
м. Івано-Франківськ
2022

Вісник
Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ
№ 18 (2021 р. Б.)

Редакційна колегія:

митр. прот. Степан Балагура
прот. д-р Віталій Токар
прот. Віталій Федун

Літературний редактор:

о. Ігор Сачков
п. Галина Гришко

Комп'ютерна верстка і дизайн:

о. Михайло Макар

Видавець:

Курія Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ

Адреса:

76019 Івано-Франківськ, вул. Василянок, 64

Телефон:

+38 (0342) 78 53 76; +38 (098) 836 79 56

E-mail Архієпархії: if.ugcc@gmail.com

E-mail пресслужби: press.ugcc.if@ukr.net

Офіційний сайт: www.ugcc.if.ua

ЗМІСТ

Пасторальний план Архієпархії на 2022 р. Б.....	4
План Архієпархіальних прощ.....	24
Вибрані документи Церкви.....	25
Адміністративні акти.....	47
Парафіяльні пастирські ради.....	72
Приписання священнослужителів.....	75
Заснування Катехитичних шкіл.....	76
Делеговано на свячення.....	77
Повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.....	78
Інформує Фінансово-Юридичний головний відділ.....	79
Хронологія основних подій.....	88
Проповіді протопресвітерів.....	98
Статистичні дані.....	122

ПАСТОРАЛЬНИЙ ПЛАН АРХІЄПАРХІЇ НА 2022 Р. Б

Ми всі разом трудимося на Христовій Ниві. Попереду ще багато викликів та наполегливої праці для поширення благої вістки. А щоб звершити нашу місію, нам потрібно всеціло віддавати себе Богові у молитві та служінні ближньому. (*Пастирський лист від 3 грудня 2021 р. Б.*). Все це ми можемо звершити на парафії, яка є місцем, де кожний християнин зростає у святості. Як відповідь на заклик Церкви, у Івано-Франківській Архїєпархії було проведено багато добрих ініціатив, які мали за мету донести до кожної парафіяльної спільноти спосіб життя і діяльності нашої Церкви, ознайомити священнослужителів і вірних із синодальними рішеннями та випрацювати основні напрямки розвитку кожної парафії нашої Архїєпархії.

Однією з таких ініціатив – це зустрічі Архїєпископа і Митрополита, Протосинкела, Синкелів та працівників Курії Архїєпархії з протопресвітером, священнослужителями та мирянами кожного протопресвітеріату. Зважаючи на нові виклики та взявши до уваги лист Блаженнішого Святослава від 18 січня 2021 р. Б. щодо місійного оновлення парафій, у цьому році разом поглиблюємо нашу працю в наступних напрямках.

Катехизація. Вона має бути належно підготовлена, послідовна, постійна для усіх вікових категорій. На кожній парафії має бути помічник до справ катехитичного служіння (катехит) та мати відповідну освіту. Кожна парафіяльна спільнота має старатись створити відповідні умови для проведення катехитичного навчання, мати відповідні класи для навчання дітей. Також, відповідно до рішення Синоду Єпископів та згідно нашого декрету № 317 від 31 травня 2019 р. Б., щоб принаймні десята частина парафіяльного бюджету була спрямована на катехитичне служіння у парафії.

Біблійні апостолят. Кожен священнослужитель повинен закликаєти всіх вірних до щоденного читання Святого Письма – приватно і в колі сім'ї, а також до регулярної участі в біблійних гуртках при парафії, щоб Боже Слово ставало щоденною поживою кожного. При цьому подбаймо щоб у кожній сім'ї було Святе Письмо.

Сім'я та родина. Священнослужителі та парафіяльні катехити повинні пояснювати дітям та молоді важливість богоспількування і власним прикладом свідчити перед ними про значення особистої молитви. Наголошуємо священнослужителям та катехитам навчати мирян і заохочувати до щоденної молитви – особистої і родинної, а також перед трапезою і після неї.

Проповідь Слова Божого. Священнослужителі нехай ретельно готуються до виголошення проповіді на кожній Божественній Літургії, з нагоди звершення Святих Таїнств, Чину похорону та інших богослужінь і благословень.

Соціальне служіння. У парафіяльних спільнотах старатись розвивати соціальне служіння для конкретної допомоги потребуючим.

Парафіяльні дома (резиденції). Священнослужитель повинен завжди бути близько до поручених його опіці вірних. Коли священник фізично присутній і мешкає в парафії це дає йому можливість завжди послужити для людей (*пор. Арт. 36 Парафіяльного правилника УГКЦ*).

Парохи та сотрудники. Кожен парох (адміністратор) повинен надавати пастирську опіку всім вірним своєї парафії, тому там де є великі парафії або є слушна потреба, рекомендується, щоб був парафіяльний сотрудник, один або декілька. Між парохом та сотрудником повинні існувати братерські стосунки та пошана, а також раціональний розподіл парафіяльних обов'язків служінь.

Щиро надіємось, що ці основні напрямки сприятимуть оновленню та розвитку наших парафіяльних спільнот і принесуть численні плоди у житті вірних нашої Архієпархії.

Січень

січень-лютий – природо-охоронна ініціатива «Допоможемо птахам» (**Бюро з питань екології**)

12 січня – нічні чування у відпустовому місці с. Крилос (**ІФДС**)

13 січня – організація та проведення екуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

14 січня – день школи св. Василя Великого (**Комісія освіти і виховання**)

17 січня – зустріч медичних капеланів (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

29 січня – нічні чування у паломницькому центрі с. Старуня (**ІФДС**)

29 січня – постійна формація для катехитів (онлайн) (**Катехитична комісія**)

29 січня – відзначення з молоддю річниці бою під Крутами: процесійний похід та панахида (**Молодіжна комісія**)

29-30 січня – катехитично-педагогічні курси V модуль (**Комісія освіти і виховання**)

30 січня – зустрічі з молоддю та молитва Тезе (**Молодіжна комісія**)

Пам'ятні дати:

14 січня 1907 – **115 років** заснування Івано-Франківської Духовної Семінарії

Лютий

лютий – підготовка методичних матеріалів для підвищення кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

лютий – участь у Всеукраїнській Прощі з нагоди Богопосвяченого Життя в м. Запоріжжі (**Комісія у справах монашества**)

I декада місяця – соціально-екологічна акція «Зігрій вбогого світлом стрітенської свічки» (**Бюро з питань екології**)

III декада місяця – I квартална зустріч деканальних референ-

тів (Бюро з питань екології)

1-4 лютого – зимовий табір у Ворохті (**Молодіжна комісія**)

3 лютого – засідання Літургійної комісії (онлайн) (**Літургійна комісія**)

8-9 лютого – формаційна зустріч освітніх капеланів (**Комісія освіти і виховання**)

11 лютого – XXX Всесвітній День хворого: презентація та роздуми над Посланням Папи Франциска у лікувальних установах (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

12 лютого – нічні чужання у відпустовому місці с. Крилос (ІФДС)

13 лютого – організація та проведення екуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

13-15 лютого – Дні Богопосвяченого Життя серед спільнот богопосвяченого життя в м. Івано-Франківську (**Комісія у справах монашества**)

15 лютого – міжнародний День онкохворих дітей (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

17 лютого – зустріч оргкомітету з організації прощі випускників (**Комісія освіти і виховання**)

17 лютого – до дня вшанування пам'яті Патріарха Йосифа Сліпого тематичний семінар на тему: «Екуменічні погляди Патріарха Йосифа Сліпого» для запрошених представників інститутів громадянського суспільства, зокрема членів ГО «Спілка Християнського Відродження», Матерів Молитви, Братства МБНП та всіх зацікавлених (каплиця-дзвіниця Матері Божої Неустанної Помочі, м. Івано-Франківськ, майдан А. Шептицького) (**Комісія у справах єдності християн**)

18-19 лютого – катехитично-педагогічні курси VI модуль (**Комісія освіти і виховання**)

19 лютого – постійна формація для катехитів (**Катехитична комісія**)

20 лютого – день соціальної справедливості. Пропагування енергоефективності та енергоаудитів як свідчення любові до Бога і

ближнього (**Бюро з питань екології**)

20-21 лютого – формаційний семінар для працівників ДНЗ «Телесик» (**Комісія освіти і виховання**)

25-27 лютого – реколекції для вчителів Угорницького ліцею (**Комісія освіти і виховання**)

27 лютого – зустріч з молоддю та молитва Тезе (**Молодіжна комісія**)

28 лютого – підготовка та видання «Чину Прощення» до Неділі Сиропусної (**Літургійна комісія**)

29 лютого – нічні чужання у паломницькому центрі с. Старуня (**ІФДС**)

Пам'ятні дати:

17 лютого 1892 – **130 років** від Дня народження Патріарха Йосифа Сліпого

Березень

березень – віднова духа у закладах освіти (за окремим планом) (**Комісія освіти і виховання**)

березень – підготовка методичних матеріалів для підвищення кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

березень – інформаційна кампанія проти весняних підпалів (**Бюро з питань екології**)

березень – реколекції для медичних капеланів (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

1 березня – тематичний семінар на тему: «Спільне свідчення під час радянського переслідування за віру: досвід православних, католиків та протестантів» за участю священнослужителів християнських конфесій, членів ГО «Спілка Християнського Відродження», Матерів Молитви, Братства МБНП та всіх зацікавлених (каплиця-дзвіниця Матері Божої Неустанної Помочі, м. Івано-Франківськ, майдан А. Шептицького) (**Комісія у справах єдності християн**)

2 березня – година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму (**Молодіжна комісія**)

3 березня – зустріч з працівниками культурно-просвітницького

центру ім. Софрона Дмитерка (**Комісія освіти і виховання**)

4-5 березня – катехитично-педагогічні курси VII модуль (**Комісія освіти і виховання**)

7 березня-24 квітня – великопосна ініціатива «Екологічне навернення для порятунку створіння» Низка освітньо-виховних та практичних заходів в контексті служіння для збереження створіння у ключових вимірах життєдіяльності Церкви (керигма-літургія-диаконія з окремим акцентом на еко - душпастирстві сім'ї) (**Бюро з питань екології**)

12 березня – нічні чування у відпустовому місці с. Крилос (ІФДС)

13 березня – організація та проведення екуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

15 березня – зустріч оргкомітету з організації прощі випускників (**Комісія освіти і виховання**)

15-16 березня – реколекції для студентської молоді, зустріч зі студентами Прикарпатського Національного Університету ім. В. Стефаника (**Молодіжна комісія**)

17 березня – засідання Літургійної комісії (**Літургійна комісія**)

18-19 березня – катехитично-педагогічні курси VIII модуль (**Комісія освіти і виховання**)

19 березня – день відкритих дверей (ІФДС)

19 березня – день пам'яті абортованих дітей у другу суботу Великого посту. Спільні заходи із Рухом за життя (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

22-23 березня – формаційний семінар для педагогів ППШ «Католицька школа святого Василя Великого» (**Комісія освіти і виховання**)

25 березня – формаційний семінар для працівників ДНЗ «Ковчег» (**Комісія освіти і виховання**)

25-27 березня – проведення реколекцій для Мальтійської молоді (**Молодіжна комісія**)

26 березня – всесвітня акція «Година Землі». Молитовні заходи в стінах семінарії та на парафіях (**Бюро з питань екології**)

друга половина місяця – закладення парафіяльних садів в рамках Всеукраїнської екологічної акції «Посади дерево миру» (**Бюро з питань екології**)

27 березня – «День пам'яті абортованих дітей» (**Комісія родини і мирян**)

28 березня-1 квітня – проведення Хресних Доріг у ВУЗах, коледжах та технікумах Івано-Франківська (**Молодіжна комісія**)

29 березня – нічні чування у паломницькому центрі с. Старуня (**ІФДС**)

Пам'ятні дати:

25 березня 1867 – **155 років** від Дня народження владики Григорія Хомишина

Квітень

квітень – інформаційна кампанія проти штучних квітів (**Бюро з питань екології**)

квітень – підготовка методичних матеріалів для підвищення кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

2 квітня – організація та проведення екуменічної Хресної Дороги в урочищі Дем'янів Лаз з метою вшанування пам'яті жертв тоталітаризму за участю представників закладів освіти, бізнесу, журналістики, соціальної роботи, державних структур та громадських організацій. Відвідування Меморіального комплексу «Дем'янів Лаз» – місця масових розстрілів в'язнів з тюрем НКВС (**Комісія у справах єдності християн**)

2 квітня – проща медпрацівників Івано-Франківської архієпархії у с. Старуня (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

4-9 квітня – тиждень католицького шкільництва (**Комісія освіти і виховання**)

5 квітня – зустріч оргкомітету з організації прощі випускників (**Комісія освіти і виховання**)

7 квітня – день подяки за дар життя. Всесвітній День здоров'я. На свято Благовіщення продовжити практику духовного усинов-

лення ненароджених дітей. Молебень перед міським пологовим будинком у подяку за дар життя (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

8 квітня – година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму (**Молодіжна комісія**)

8-9 квітня – катехитично-педагогічні курси IX модуль (**Комісія освіти і виховання**)

9 квітня – постійна формація для катехитів (онлайн) (**Катехитична комісія**)

10 квітня – Хресна Дорога вулицями Івано-Франківська

12 квітня – нічні чужання у відпустовому місці с. Крилос

13 квітня – організація та проведення екуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

15 квітня – еко-презентації в школах з нагоди Дня екологічних знань (**Бюро з питань екології**)

17 квітня – Квітна Неділя – день молоді. Молитва з молоддю по парафіях (**Молодіжна комісія**)

17 квітня – відкриття онлайн-конкурс мистецтв «Сім'я-Любов» приуроченого до відзначення Міжнародного дня сім'ї 15 травня (**Комісія родини і мирян**)

22 квітня – молитва з молоддю Тезе, вечірні чужання (Страсна п'ятниця) (**Молодіжна комісія**)

26 квітня – 36-та річниця Чорнобильської катастрофи – молитовне вшанування жертв (**Бюро з питань екології**)

26-29 квітня – заходи, присвячені фестивалю християнського міста «Вгору серця» (**Молодіжна комісія**)

29 квітня – нічні чужання у паломницькому центрі с. Старуня (ІФДС)

Травень

травень – підготовка методичних матеріалів для підвищення кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

III декада місяця – II квартальна зустріч деканальних референтів, підготовка до літніх таборів (**Бюро з питань екології**)

2-12 травня – підготовка прощі випускників (**Комісія освіти і виховання**)

3 травня – зустріч медичних капеланів Івано-Франківської Архїєпархїї (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

3 травня – курс лекцій «Божественна Літургія для мирян» на архїєпархїальному радіо «Дзвони» (**Літургійна комісія**)

3 травня – збори голів молодіжних християнських організацій у приміщенні Молодіжної комісії Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ (**Молодіжна комісія**)

7 травня – XV Проща випускників шкіл до Погоні (**Комісія освіти і виховання**)

7 травня – день відкритих дверей (**ІФДС**)

7-8 травня – фестиваль Христового міста «Вгору серця» (**Молодіжна комісія**)

8 травня – Архїєпархїальна хода вервиці вулицями Івано-Франківська

9-15 травня – проходитиме традиційний «Тиждень сім'ї» (**Комісія родини і мирян**)

12 травня – зустріч з головами літургійних комісій Коломийської та Чернівецької єпархій по обговоренню спільної стратегії літургійного розвитку (**Літургійна комісія**)

12 травня – День екологічної освіти. Проведення тематичних уроків в школах та ВУЗах при підтримці деканальних референтів (**Бюро з питань екології**)

12 травня – нічні чування у відпустовому місці с. Крилос (**ІФДС**)

13 травня – організація та проведення екуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

13-14 травня – катехитично-педагогічні курси X модуль (**Комісія освіти і виховання**)

15 травня – Архїєпархїальна проща до Зарваниці

15 травня – день пам'яті людей, які померли від СНІДу (третя неділя травня) (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

15 травня – відзначення Дня хворого у неділю Розслабленого. На завершення Літургій – молитви за хворих (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

15 травня – вебінар на тему: «Сім'я у світлі апостольського послання FAMILIARIS CONSORTIO (СІМЕЙНА СПІЛЬНОТА). Актуальність та перспективи» (**Комісія родини і мирян**)

15 травня – молитва на вервиці в Архікатедральному Соборі м. Івано-Франківська та інших храмах Архієпархії за участю сімей (**Комісія родини і мирян**)

15 травня – нагородження учасників та переможців в номінаціях онлайн-конкурсу «СІМ'Я-ЛЮБОВ» (**Комісія родини і мирян**)

21 травня – постійна формація для катехитів (**Катехитична комісія**)

21 травня – з'їзд вівтарних дружин (**ІФДС**)

21-22 травня – формаційна зустріч з БХА (**Комісія освіти і виховання**)

29 травня – тематичний семінар на тему: «Розвиток та перспективи екуменічного діалогу в Україні» для запрошених представників інститутів громадянського суспільства, зокрема членів ГО «Спілка Християнського Відродження», Матерів Молитви, Братства МБНП та всіх зацікавлених. (каплиця-дзвіниця Матері Божої Неустанної Помочі, м. Івано-Франківськ, майдан А. Шептицького) (**Комісія у справах єдності християн**)

29 травня – нічні чування у паломницькому центрі с. Старуня (**ІФДС**)

29 травня – зустріч зі студентською молоддю та молитва Тезе (**Молодіжна комісія**)

Пам'ятні дати:

26 травня 1982 – **40 річчя** ієрейських свячень Владики Володимира Війтишина

31 травня 2017 – **5 річниця** смерті Патріарха Любомира Гузара

Червень

червень – підготовка методичних матеріалів для підвищення кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

червень – підготовка і проведення християнських екологічних таборів (**Бюро з питань екології**)

1 червня – проща дошкільних католицьких закладів освіти (**Комісія освіти і виховання**)

4 червня – Х Всеукраїнська проща медичних працівників до Крилоса-Шевченкове «Моє милосердя змінює світ» (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

4 червня – XIII Архїєпархїальна проща учнів катехитичних шкіл та катехитів до Погоні (**Катехитична комісія**)

5 червня – «Проща Родин» Івано-Франківської Архїєпархїї в с. Погоня (**Комісія родини і мирян**)

12 червня – нічні чування у відпустовому місці с. Крилос (ІФДС)

13 червня – організація та проведення єкуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

14 червня – співорганізація та проведення єкуменічної молитви та мистецького заходу за участю учнів Івано-Франківської школи-садка ім. Софії Русової (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

14 червня – всесвітній День донора крові. Пропагування важливості донорства крові (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

16 червня – засідання Літургійної комісії (**Літургійна комісія**)

18-19 червня – Архїєпархїальна проща до с. Старуні

18-20 червня – катехитично-педагогічні курси XI модуль (**Комісія освіти і виховання**)

18-19 червня – формаційний семінар для працівників ДНЗ «Телесик», «Ковчег» (**Комісія освіти і виховання**)

19 червня – день медика (третя неділя червня). Послання (**Комі-**

сія у справах душпастирства охорони здоров'я)

20-30 червня – заходи присвячені організації пішого ходу та євангелізаційної програми у Крилосі (**Молодіжна комісія**)

22 червня – збори голів молодіжних комісій у деканатах (**Молодіжна комісія**)

25-26 червня – формаційний семінар для педагогів ППШ «Католицька школа святого Василя Великого», культурно-просвітницького центру ім. Софрона Дмитерка (**Комісія освіти і виховання**)

29 червня – нічні чування у паломницькому центрі с. Старуна (ІФДС)

Пам'ятні дати:

1 червня 1917 – **105 років** від Дня народження владики Софрона Дмитерка

Липень

2-3 липня – Архієпархіальна проща родин до Маріямполья

4-12 липня – паломництво з молоддю на зустріч Тезе до Турину (Італія) (**Молодіжна комісія**)

9 липня – молодіжний шаховий турнір спільно з шаховим клубом (**Молодіжна комісія**)

12 липня – нічні чування у відпустовому місці с. Крилос (**ІФДС**)

13 липня – організація та проведення єкуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

17 липня – III Фестиваль української родини до відзначення Всеукраїнського «Дня Родини» у м. Івано-Франківську (**Комісія родини і мирян**)

18-23 липня – проведення молодіжно-юнацького табору у смт. Ворохта (**Молодіжна комісія**)

20-29 липня – вступна кампанія (**ІФДС**)

23 липня – з'їзд чоловіків до Погоні (**Комісія родини і мирян**)

24 липня – Всесвітній день дідусів, бабусь і людей похилого віку. Проща до Погоні (**Комісія родини і мирян**)

28 липня – екуменічний молебень до річниці хрещення Русі-України в Івано-Франківську на площі Ринок за участю представників християнських конфесій та громадських діячів (**Комісія у справах єдності християн**)

29 липня – нічні чування у паломницькому центрі с. Старуня (ІФДС)

Серпень

серпень – підготовка методичних матеріалів для підвищення кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

6-7 серпня – Всеукраїнська Патріарша проща до Кривого

8-13 серпня – реколекції для катехитів (**Катехитична комісія**)

8-13 серпня – методичний семінар «Навчаємо з радістю» для педагогів католицьких ЗЗСО спільно з педагогічним товариством «Natan» (м. Люблін, Польща) (**Комісія освіти і виховання**)

9 серпня – Св. влкмуч. Пантелеймона Цілителя. Місії з мощами в ОДКЛ, Хоспіс і лікарня СБУ, міський пологовий, пульмонологічний диспансер (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

12 серпня – нічні чування у відпустовому місці с. Кринос (ІФДС)

13 серпня – організація та проведення екуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

15-27 серпня – реколекції для педагогів католицьких закладів освіти (**Комісія освіти і виховання**)

17-26 серпня – участь у серпневих педагогічних конференціях (**Комісія освіти і виховання**)

24 серпня – засідання катехитичної комісії ІФА (**Катехитична комісія**)

24 серпня – до Дня Незалежності України разом із ГО «Спілка Християнського Відродження» екуменічний паломницький Хресний хід з молитвами за мир і єдність України (від села Заздрість Тернопільської обл., де народився патріарх Йосиф Сліпий, до с. За-

рваниця) (**Комісія у справах єдності християн**)

25 серпня – зустріч з головами літургійних комісій Коломийської та Чернівецької єпархій по обговоренню спільної стратегії літургійного розвитку (**Літургійна комісія**)

28 серпня – зустріч з молоддю та молитва Тезе (**Молодіжна комісія**)

29 серпня – нічні чужання у паломницькому центрі с. Старуня (ІФДС)

Пам'ятні дати:

4 серпня 1987 – **35 років** від подання заяви про вихід з підпілля УГКЦ групою українців

Вересень

вересень – підготовка методичних матеріалів для підвищення кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

I декада місяця – III квартальна зустріч деканальних референтів (**Бюро з питань екології**)

вересень-жовтень – Екологічні місії для порятунку створіння. Акцент на плекання екологічної культури в сім'ї (**Бюро з питань екології**)

вересень-жовтень – Всеукраїнський конкурс «Відповідальність за створіння» (6 номінацій: вірш, малюнок, проповідь-роздуми, молитва, казка, відеоролик) (**Бюро з питань екології**)

вересень-жовтень – Екологічні місії для порятунку створіння. Акцент на плекання екологічної культури в сім'ї (**Бюро з питань екології**)

1 вересня – єкуменічна молитва за довілля з нагоди відзначення Всесвітнього екологічного дня Творця. Тематичний семінар на тему: «Єкуменізм праведності на захист справедливості, прав людини, свободи та довілля» для запрошених представників органів державної влади, інститутів громадянського суспільства та всіх зацікавлених (каплиця-дзвіниця Матері Божої Неустанної Помочі, м. Івано-Франківськ, майдан А. Шептицького) (**Комісія у справах єдності християн**)

8 вересня – роз'яснення терміну «Індикт» та правильне розуміння початку церковного нового року в рамках аудіо передачі на архієпархїальному радїо «Дзвони» (**Лїтургїйна комїсія**)

9-10 вересня – початок навчального року на катехитично-педагогїчних курсах. I модуль (**Комїсія освїти і виховання**)

10 вересня – участь молодї Івано-Франківської Архїєпархїї у фестивалї «Вїтер надїї» (**Молодїжна комїсія**)

10 вересня – постїйна формація для катехитів (онлайн) (**Катехитична комїсія**)

11 вересня – День усїкновення чесної голови прор. Івана Хресителя. День пам'ятї жертв узалежнень (**Вїддїл душпастирства тверезостї**)

12 вересня – нїчні чування у вїдпустовому мїсцї с. Крилос (**ІФДС**)

13 вересня – органїзація та проведення екуменїчного молебнїю до Пресвятої Богородицї та молитви на вервицї за участю священнослужителїв та вїрних християнських конфесїй (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комїсія у справах єдностї християн**)

14 вересня – вїдзначення Дня Бога Творця на парафїях та в семїнарії (**Бюро з питань екологїї**)

17 вересня – зустрїч з батьками БХА (**Комїсія освїти і виховання**)

17 вересня – День фармацевта (третя субота вересня) (**Комїсія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

17-18 вересня – Мїжнародна проща вервицї до Погонї

20 вересня – година духовностї зї студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму (**Молодїжна комїсія**)

21 вересня – до Мїжнародного дня миру екуменїчна панахїда за загиблими воїнами АТО/ООС (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ). Участь в онлайн-конференцїї Федерацїї всесвітнього миру (ООН) (**Комїсія у справах єдностї християн**)

21 вересня – спїльна молитва і благословення за «вагїтнї сїм'ї» в Погонї (**Комїсія родини і мирян**)

22 вересня – спїльна молитва за дар батькївства в с. Погоня (**Комїсія родини і мирян**)

22 вересня – засідання Літургійної комісії (**Літургійна комісія**)

24 вересня – день катехита (**Катехитична комісія**)

28 вересня – зустріч з головами і представниками молодіжних християнських організацій (**Молодіжна комісія**)

29 вересня – нічні чування у паломницькому центрі с. Старуня (ІФДС)

Жовтень

жовтень – щонедільні зустрічі групи молоді Тезе та приготування до паломництва до Ростоку (Німеччина) (**Молодіжна комісія**)

жовтень – підготовка методичних матеріалів для підвищення кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

жовтень – участь Голови Комісії у щорічній зустрічі голів Архiepархіальних комісій у справах єдності між християнами (**Комісія у справах єдності християн**)

жовтень - листопад – продовження Всеукраїнської акції «Посади дерево миру» (**Бюро з питань екології**)

жовтень - листопад – участь комісії у приготування літургійного календаря на 2022 рік (**Літургійна комісія**)

3 жовтня – Всесвітній День тверезості (**Відділ душпастирства тверезості**)

6-7 жовтня – формаційна зустріч духовників закладів освіти (**Комісія освіти і виховання**)

7-8 жовтня – день дитячої паліативної допомоги (друга п'ятниця жовтня). День паліативної та госпісної опіки (друга субота жовтня). Заходи спрямовані на поширення знань про паліативну допомогу (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

10 жовтня – день психічного здоров'я (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

12 жовтня – участь у молодіжному квесті, присвяченого річниці створення Івано Франківського ОТГ (**Молодіжна комісія**)

12 жовтня – нічні чування у відпустовому місці с. Крилос (ІФДС)

13 жовтня – організація та проведення єкуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шеп-

тицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

13 жовтня – засідання Літургійної комісії (**Літургійна комісія**)

15 жовтня – участь студентів вузів м. Івано-Франківська у Всеукраїнській студентській прощі (**Молодіжна комісія**)

15 жовтня – в храмах Архїєпархїї пройде молитва Baby Loss Awareness Day – до Всесвітнього дня обізнаності про перинатальну втрату (**Комісія родини і мирян**)

17 жовтня – молитовний захід з тематичною наукою присвячений пам'яті св. Франциска Асизького (**Бюро з питань екології**)

21-22 жовтня – катехитично-педагогічні курси II модуль (**Комісія освіти і виховання**)

22 жовтня – постійна формація для катехитів (**Катехитична комісія**)

24-29 жовтня – формаційні семінари для педагогів католицьких закладів освіти (**Комісія освіти і виховання**)

24-29 жовтня – реколекції для педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

28-30 жовтня – проведення реколекцій для Мальтійської молоді (**Молодіжна комісія**)

29 жовтня – нічні чування у паломницькому центрі с. Старуня (ІФДС)

Листопад

листопад – підготовка методичних матеріалів для підвищення кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

1 листопада – до дня вшанування пам'яті Митрополита Андрея Шептицького тематичний семінар на тему: «Екуменічні погляди Митрополита Андрея Шептицького та сучасний екуменічний рух в Україні» для членів ГО «Спілка Християнського Відродження», Матерів Молитви, Братства МБНП та всіх зацікавлених (каплиця-дзвіниця Матері Божої Неустанної Помочі, м. Івано-Франківськ, майдан А. Шептицького) (**Комісія у справах єдності християн**)

4-5 листопада – катехитично-педагогічні курси III модуль (**Комісія освіти і виховання**)

6 листопада – Молитовне дійство з тематичною наукою з наго-

ди Міжнародного дня попередження експлуатації навколишнього середовища під час війни та військових конфліктів (**Бюро з питань екології**)

6 листопада – всесвітній день вторинної переробки. Пропагування роздільного збору відходів, як засобу служіння ближньому (**Бюро з питань екології**)

10 листопада – година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму (**Молодіжна комісія**)

12 листопада – нічні чування у відпустовому місці с. Крилос (ІФДС)

12 листопада – зустріч директорів католицьких закладів освіти (**Комісія освіти і виховання**)

13 листопада – організація та проведення екуменічного молебню до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священнослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

13 листопада – всеукраїнський «День молитви за дітей сиріт (**Комісія родини і мирян**)

14 листопада – день пам'яті жертв ДТП (третя неділя листопада) (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

17 листопада – молитва у храмах міста за молодь з нагоди міжнародного дня студента (**Молодіжна комісія**)

17 листопада – засідання Літургійної комісії (**Літургійна комісія**)

18-19 листопада – катехитично-педагогічні курси IV модуль (**Комісія освіти і виховання**)

19 листопада – день боротьби з палінням (**Комісія у справах душпастирства охорони здоров'я**)

19 листопада – постійна формація для катехитів (онлайн) (**Катехитична комісія**)

20 листопада – відзначатиметься день спільних дій і інтересів дітей, день прийняття конвенції ООН про права дітей (**Комісія родини і мирян**)

24-25 листопада – участь у вечорах пам'яті з нагоди річниці голodomору у навчальних закладах міста (**Молодіжна комісія**)

29 листопада – нічні чужання у паломницькому центрі с. Стару-
ня (ІФДС)

Пам'ятні дати:

27 листопада 1957 – **65 річниця** смерті владики Івана Лятишев-
ського

Грудень

грудень – підготовка методичних матеріалів для підвищення
кваліфікації педагогів (**Комісія освіти і виховання**)

друга половина місяця – Природоохоронна ініціатива «Збере-
жи ялинку» (**Бюро з питань екології**)

III декада місяця – IV квартальна зустріч деканальних рефе-
rentів (**Бюро з питань екології**)

1 грудня – Всесвітній День боротьби зі СНІДом (**Комісія у
справах душпастирства охорони здоров'я**)

3 грудня – до Міжнародного дня людей з інвалідністю екуме-
нічна молитва за людей з особливими потребами (каплиця-дзвіни-
ця Матері Божої Неустанної Помочі, м. Івано-Франківськ, майдан
А. Шептицького). Екуменічна онлайн-конференція на тему: «Ду-
шпастирський супровід осіб з особливими потребами в контексті
гуманізації та демократизації суспільних процесів» (**Комісія у
справах єдності християн**)

5 грудня – відзначення Міжнародного Дня волонтера (**Комісія у
справах душпастирства охорони здоров'я**)

7 грудня – година духовності зі студентами коледжу ресторан-
ного сервісу і туризму (**Молодіжна комісія**)

9-10 грудня – катехитично-педагогічні курси V модуль (**Комісія
освіти і виховання**)

12 грудня – нічні чужання у відпустовому місці с. Крилос (ІФДС)

13 грудня – Митрополича проща до архікатедрального і ми-
трополичого собору Воскресіння Христового в м. Івано-Фран-
ківську

13 грудня – організація та проведення екуменічного молебню
до Пресвятої Богородиці та молитви на вервиці за участю священ-

нослужителів та вірних християнських конфесій (майдан А. Шептицького, м. Івано-Франківськ) (**Комісія у справах єдності християн**)

14 грудня – збори голів деканальних молодіжних комісій (**Молодіжна комісія**)

17 грудня – робоча зустріч із катехитами (**Катехитична комісія**)

28 грудня - 1 січня – участь молоді Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ у Європейській зустрічі ТЕЗЕ-2022-2023 та приготування до паломництва до Ростоку (Німеччина) (**Молодіжна комісія**)

29 грудня – нічні чування у паломницькому центрі с. Старуня (ІФДС)

ПЛАН АРХІЄПАРХІАЛЬНИХ ПРОЩ НА 2022 Р. Б.

2 квітня – проща медпрацівників Івано-Франківської Архїєпархїї до с. Старуня (*о. Ярослав Рохман - 067 705 52 97*)

10 квітня – Хресна Дорога вулицями Івано-Франківська

7 травня – XV Проща випускників шкіл до Погоні (*п. Галина Гришко – 067 344 05 89*)

8 травня – Архїєпархїальна хода вервиці вулицями Івано-Франківська з нагоди Року сім'ї

15 травня – Архїєпархїальна проща до Зарваниці (*о. Степан Балагура*)

4 червня – XIII Архїєпархїальна проща учнів катехитичних шкіл та катехитів до Погоні (*о. Василь Качмарський – 066 658 76 30*)

5 червня – «Проща Родин» Івано-Франківської Архїєпархїї в с. Погоня (*о. Юрій Прилепський – 067 344 35 23*)

18-19 червня – Архїєпархїальна проща до с. Старуня (*о. Ярослав Середюк – 067 344 13 74*)

2-3 липня – Архїєпархїальна проща родин до Маріямполя (*о. Роман Дзюбак – 050 668 93 89*)

6-7 серпня – Всеукраїнська Патріарша проща до Крилоса

17-18 вересня – Міжнародна проща вервиці до Погоні (*о. Роман Мельник ЧСВВ – 096 313 3454*)

13 грудня – Митрополича проща до архікатедрального і митрополичого собору Воскресіння Христового в м. Івано-Франківську (*о. Юрій Новицький – 096 623 30 22*)

ВИБРАНІ ДОКУМЕНТИ ЦЕРКВИ

Вих. ВА 21/299

ДЕКРЕТ

На славу Святої, Єдиносущної, Животворної і Нероздільної
Троїці, Отця, і Сина, і Святого Духа,
і на добро ввіреного нам Божого люду. Амінь

БОЖОЮ МИЛІСТЮ І В ПОВНОМУ СОПРИЧАСТІ З РИМСЬКИМ АПОСТОЛЬСЬКИМ ПРЕСТОЛОМ

СВЯТОСЛАВ,

Верховний Архієпископ Києво-Галицький
Української Греко-Католицької Церкви

Високопреосвященним і преосвященним владикам,
всечесним отцям духовним, преподобним ченцям і черницям
та мирянам помісної Української Греко-Католицької Церкви

ПРОГОЛОШУЮ ТА ОПРИЛЮДНЮЮ

ПОСТАНОВИ

Синоду Єпископів

Української Греко-Католицької Церкви

30 березня - 29 вересня 2021 року Божого, онлайн-формат

1. Прийняти із внесеними поправками документ «Напрацювання Синодальної групи Душпастирської стратегії розвитку УГКЦ'2030: Загальні рамки майбутньої стратегії» та передати його на доопрацювання Душпастирській раді Патріаршої курії УГКЦ з подальшим представленням Синодові Єпископів УГКЦ 2021 року.

2. Взяти до уваги звіт Душпастирської ради щодо підготування Душпастирського плану на період до 2030 року і поблагословити

на подальшу роботу групу з напрацювання цього Душпастирського плану у складі: владика Богдан Данило — голова; митрополит Борис Гудзяк, владика Богдан Дзюрах, владика Теодор Мартинюк, отець Андрій Онуферко — члени.

3. Дати згоду на продовження мандату голови Патріаршої катехитичної комісії владики Давида Мотюка до часу проведення звичайного Синоду Єпископів УГКЦ.

4. Дати згоду на продовження мандату голови Відділу морського апостоляту владики Павла Хомницького до часу проведення звичайного Синоду Єпископів УГКЦ.

5. Дати згоду на продовження мандату генерального керівника управління справедливості митрополита Ігоря Возьняка до часу проведення звичайного Синоду Єпископів УГКЦ.

6. Дати згоду на продовження мандату члена Синодального трибуналу митрополита Євгена Поповича до часу проведення звичайного Синоду Єпископів УГКЦ.

7. Дати згоду на продовження мандату члена Синодального трибуналу владики Теодора Мартинюка до часу проведення звичайного Синоду Єпископів УГКЦ.

8. Дати згоду на продовження мандату голови спеціального зібрання єпископів для розгляду рекурсів проти адміністративних декретів Отця і Глави УГКЦ владики Теодора Мартинюка до часу проведення звичайного Синоду Єпископів УГКЦ.

9. Дати згоду на продовження мандату члена спеціального зібрання єпископів для розгляду рекурсів проти адміністративних декретів Отця і Глави УГКЦ митрополита Ігоря Возьняка до часу проведення звичайного Синоду Єпископів УГКЦ.

10. Дати згоду на продовження мандату члена спеціального зібрання єпископів для розгляду рекурсів проти адміністративних декретів Отця і Глави УГКЦ владики Володимира Ющак до часу проведення звичайного Синоду Єпископів УГКЦ.

11. У контексті опрацювання та реалізації Душпастирського плану УГКЦ продовжити реалізацію стратегії «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом» на період до 2023 року в ключі душпастирського навернення.

12. Для реалізації стратегії «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом»:

а) особливу увагу звернути на три основні аспекти «Живої парафії»: Боже Слово і катехизацію, Святі Таїнства і молитву, служіння ближньому;

б) акцентувати на душпастирстві родини;

в) доручити Душпастирській раді Патріаршої курії УГКЦ під проводом владики Кеннета Новаківського супроводжувати цей процес.

13. Прийняти за основу текст Посинодального послання Синоду Єпископів УГКЦ 2021 року та доручити Постійному Синодові допрацювати його з пропозиціями, які надійшли від владик.

14. Затвердити в першому читанні частину Кодексу канонів УГКЦ «Монахи та інші ченці і члени інших спільнот богосвяченого життя».

15. Затвердити в першому читанні частину Кодексу канонів УГКЦ «Дочасне майно Церкви».

16. Затвердити в першому читанні частину Кодексу канонів УГКЦ «Судочинство».

17. Затвердити в першому читанні частину Кодексу канонів УГКЦ «Ієрархічна структура УГКЦ».

18. Затвердити документ «Інструкцію про перебування священнослужителів поза межами своєї єпархії».

19. Змінити назву «Синод Єпископів Києво-Галицького Верховного Архiepіскопства УГКЦ» на «Архiepейський Синод УГКЦ в Україні» та затвердити оновлений статут під назвою «Статут Архiepейського Синоду УГКЦ в Україні».

20. Затвердити документ «Напрями підготовки кандидатів до священства в УГКЦ з урахуванням викликів та особливостей сучасної культури».

21. Затвердити оновлений документ «Концепція екуменічної позиції УГКЦ».

22. Взяти до уваги стан опрацювання українського перекладу Службеника Божественної Літургії святого Івана Золотоустого та просити членів Синоду Єпископів надіслати свої зауваження і правки до тексту перекладу до 30 листопада 2021 року.

23. Взяти до уваги Звіт про соціальне служіння УГКЦ в умовах карантину, пов'язаних з поширенням пандемії COVID-19.

24. Взяти до уваги Звіт про стан суддівства в УГКЦ генерального керівника управління справедливості УГКЦ.

25. Взяти до уваги Звіт про діяльність Душпастирської ради Патріаршої курії УГКЦ.

26. Взяти до уваги підсумки звітів комісій та відділів патріаршого рівня за минулий рік.

27. Провести наступний Синод Єпископів УГКЦ в липні 2022 року в Києві.

28. Визначити головною темою Синоду Єпископів УГКЦ 2022 року «Синодальність і соборність: досвід УГКЦ». Доручити Секретаріату VII сесії Патріаршого Собору підготувати і представити головну тему Синоду Єпископів УГКЦ 2022 року.

† СВЯТОСЛАВ,
Верховний Архієпископ
Української Греко-Католицької Церкви

Дано у Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
в день зачаття святого Йоана Хрестителя,
06 жовтня 2021 року Божого

НАДІЯ, ДО ЯКОЇ НАС КЛИЧЕ ГОСПОДЬ

**Пастирський лист Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької Церкви
до духовенства, монашества та всіх вірних УГКЦ**

*«Не перестаю дякувати за вас і згадувати вас у моїх молитвах,
щоб Бог Господа нашого Ісуса Христа, Отець слави, дав вам дух
мудрости та об'явлення, щоб Його добре спізнати; щоб Він про-
світлив очі вашого серця, аби ви зрозуміли,
до якої надії Він вас кличе»*

(Еф. 1, 16-18)

Дорогі в Христі!

Спільно слухаючи Боже слово та прислухаючись до того, як б'ється серце нашої Церкви на різних континентах світу в умовах пандемії, ми, владика Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, об'єднані у наших синодальних діяннях 2021 року Божого разом із вами, любі сини і доньки нашої матері Церкви, хочемо за допомогою цього листа роздумати, як нам бути живою та істинною Христовою Церквою, спільнотою Господніх учнів, посеред викликів нинішнього світу — у мирі та радості! Відповідь на це питання слід шукати з глибокою вірою в Ісуса Христа, з надією, нам даною, у свідомості батьківської любові Отця та сили Духа Святого, яка діє в нас. Дивлячись на десятиліття, яке стелиться перед нами, хочемо разом із вами застановитися над нашим спільним майбутнім.

1. Продовження душпастирського плану «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом». Насамперед ми хотіли б вам нагадати основи нашої спільної програми «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом». Реалізація цього душпастирського плану, який ми започаткували 2011 року, допомагала нам постійно звертати увагу на три запитання: як нам зростати у вірі? як нам зростати у святості? як нам зростати в служінні та любові? При цьому ми акцентували на перших трьох елементах «Живої парафії», якими є: Боже Слово і катехизація, Святі Таїнства і молитва, служін-

ня ближньому (дияконія). Це аспекти, які виражають внутрішню природу Церкви, визначали її життя від апостольських часів і залишаються основними до сьогодні для кожного покоління Христових учнів. У цих елементах нам назустріч виходить Христос-Учитель, Христос-Архиєрей, Христос — Добрий Пастир та Лікар душі і тіла.

У реалізації всецерковного душпастирського плану «Жива парафія» до 2020 року ми зосередилися головню на парафіяльній спільноті як на середовищі, у якому віруючі найчастіше зустрічаються з Христом через християнське навчання, спільну молитву та служіння ближньому. Плекаючи та оживляючи наші парафії, ми бажали оновити всю нашу Церкву.

Варто згадати, що до «Живої парафії» входили й інші складові елементи: провід — управління дарами, плекання та служіння єдності і місійний дух (пор. Пастирський лист Блаженнішого Святослава до вірних УГКЦ «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом», 2 грудня 2011 р.). Тож програма продовжується, і нам слід працювати над її втіленням та поглибленням у кожній парафіяльній спільноті.

Водночас елементи «Живої парафії» треба застосовувати не лише до парафії, а й до кожної християнської спільноти, великої чи малої, особливо до сім'ї. Адже християнська родина покликана бути місцем навчання віри, школою особистої та спільної молитви, а також осередком жертвового служіння ближнім. Врешті, це покликання стосується кожного християнина — диякона, священника і єпископа, чоловіка і жінки, дитини і молодой людини, богосвяченої особи і мирянина.

2. Душпастирське навернення. Будь-яка ініціатива вимагає певного усвідомлення своїх немочей. У цьому немає нічого дивного. На самому початку нашого християнського життя, ще до того як нас привели до очищувальних вод Хрещення, треба було, щоб ми (а більшість з нас устами хресних батьків) зреклися сатани і всіх його діл. Символіка чину Хрещення пригадує нам, що ми не можемо йти за Христом, якщо не очистимося від усього, що нас відводить від Нього. Це відречення від світу зла не одноразове, а постійне, і триває впродовж усього нашого життя. Немає на світі християнина, який не потребує навернення і покаяння: єпископи, духовенство, богосвячені особи, миряни, від наймолодшого до найстаршого... Усі ми створені на образ і подобу нашого Господа.

Образ Божий у нас діє завжди, натомість відновлення подоби Божої вимагає нашого зусилля, бо відновлення впалої людської природи потребує безнастанної духовної боротьби, регулярного іспиту сумління, постійної відкритості до оновлюючої Божої благодаті. Тому в нашій літургійній традиції ми повсякчасно просимо в Господа: «Осталий час життя нашого в мирі і покаянні скінчити».

Серцевиною духовної боротьби є постійні зусилля задля подолання нашої схильності до егоїзму духом самовідречення за прикладом Христа. У Посланні до филип'ян Апостол народів пише: «Плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі. Він, існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини...» (2, 5–7).

Це передусім стосується працівників у Христовому винограднику — нас, єпископів, і наших найближчих співпрацівників, священників, які сьогодні покликані до справжнього душпастирського навернення. Що це означає? Під сучасну пору треба серйозно говорити про нашу готовість змінюватися на краще, використовувати новітні засоби спілкування між людьми, між Церквою та суспільством, яке швидко трансформується, та шукати щоразу ефективніших способів, як нам бути разом і один одному служити. Треба замислитися над потребою реформування церковних структур, над новим динамізмом і творчістю в служінні, над запровадженням таких душпастирських підходів, які дадуть можливість мирянам проявити свої таланти для здійснення місії Церкви, над спроможністю давати відповіді на реальні духовні потреби Божого люду, над умінням відчитувати «знаки часу», над формою спілкування з іншим, позначеною відчуттям соборності і духом співпраці, над подоланням страху, що стоїть на заваді створенню оновленого євангельського способу буття пастирем згідно із серцем Христовим у XXI столітті.

Відречення від зла, усвідомлення історичних помилок і самовідречення не є самоціллю. Ці жести повинні вести нас до відкритості й прозорості, до автентичного духовного супроводу і християнської близькості. Тому нам треба постійно очищувати наші наміри, щоб у нас діяла не наша, а Божя воля. У такий спосіб ми наслідуватимемо самого Христа-Господа, який сказав про себе: «Я зійшов з неба не для того, щоб волю власну чинити, а волю того, хто Мене послав» (Ів. 6, 38).

Навернення — це не проста відмова від чогось, а єднання з кимсь — Ісусом Христом, як це писав св. Павло: «Живу вже не я, а живе Христос у мені» (Гал. 2, 20). Воно робить нас вільними для того, щоб у Христі ми стали живою спільнотою дітей Божих. Навернення наближає людину до Бога — єдиного Святого, а ця Божя близькість — з нами і до нас — робить нас плідними в духовному житті та душпастирському служінні та чинить успішною місію Церкви в усі часи та серед усіх народів.

3. Розбудова мереж сопричастя. У ті моменти, коли перед нами постають складні вибори і випробування, стараймося відповісти на питання: що б у цій ситуації зробив Ісус? Як би Він поведився на моєму місці? Такий підхід можуть застосовувати не тільки поодинокі особи, а й інституції, зокрема наша Церква, яка сьогодні питає себе: як нам іти далі? як проповідувати Царство Боже в цьому фрагментарному, глибоко поділеному і зраненому світі XXI століття? як бути світлом для нинішнього світу?

Багато відповідей отримаємо, коли приглянемося до життя і діяння нашого Господа. Насамперед Христос часто відходив на самоту, щоб молитися. Ставши людиною, Син Божий постійно чув над тим, щоб воля Отця здійснювалася в Ньому. Він прирівнював здійснення Божої волі до щоденної поживи: «Їжа моя, — волю чинити того, хто послав Мене, і діло Його вивершити» (Ів. 4, 34). Зберігаючи духовну «вертикаль» — послух Отцеві в постійній молитві і в здійсненні Його спасенної волі, Господь вибудовував у світлі волі Божої свої стосунки із людьми, чого й очікує сучасна культура від нас, Його учнів.

Ісус був майстерним творцем міжособових стосунків і сопричастя: через зустрічі, зцілення, проповіді Він будував і розвивав середовище учнів, послідовників і свідків, яке згодом стало фундаментом побудови Церкви. Пригадаймо, що основою Церкви є не щось — кодекс правил і практик, ідеологія, розгалужена структура чи піраміда, а Хтось — сам Ісус: «На Ньому вся будівля, міцно спонена, росте святим храмом у Господі» (Еф. 2, 21). Христос постійно горнув до себе різних людей, клав основи для спільного слухання Божого слова, спільної молитви та спільного служіння.

Спосіб діяння та стиль місії Ісуса прийняв святий Павло, Апостол народів. Його невтомна проповідь і численні подорожі, листи і послання — це розвиток, зміцнення і гуртування мережі, спільноти

впізнаваних, конкретних осіб, — не безіменних мас, — зібраних у Господнє ім'я. За прикладом свого Вчителя, апостоли, які стали учнями-місіонерами, лишалися близько до поодиноких людей і спільнот. Вони спішили від однієї спільноти до іншої, плекаючи єдність у вірі та солідарність у любові. Так діяли і їхні наступники впродовж історії.

Ця мережа братерської спільноти у вірі та солідарності в любові настільки важлива, що навіть члени нашої Церкви під проводом своїх пастирів у часи комуністичних переслідувань на матерніх землях, попри великі обмеження та небезпеки, продовжували її підтримувати, і робили це за благодаттю Божою досить успішно: в підпіллі діяли монастирі, семінарії виховували нових священників, у приватних помешканнях вірні збиралися на молитви і богослужіння.

Сьогодні ми ще більше покликані до таких особистих і церковних стосунків на різних рівнях: у сім'ї, у школі, на роботі, у парафії та єпархії і між єпархіями, між богопосвяченими спільнотами і монастирями.

Осердям сопричастя Христових учнів є любов (пор. 1 Кор. 13, 13). «З того усі спізнають, що Мої ви учні, коли любов взаємну будете мати» (Ів. 13, 35). Спільнота Христова, по суті, є мережею любові та служіння. Про це гарно свідчать Діяння святих апостолів: «Громада вірних мала одне серце й одну душу, і ні один не називав своїм щось з того, що кому належало, але все в них було спільне» (4, 32). Як добре, коли є співпраця і солідарність! Ця мережа душ протягом тисячоліть обіймала знедолених, гоїла рани, долала прірви між людьми, підносила тих, хто перебував внизу соціальної драбини, і продовжує це робити донині.

Розвиток медійних технологій — від винаходу письма і друкарства до інтернету — це те саме мережеве спілкування, яке є природним, необхідним для людини. Людське життя в різних вимірах — це сплетіння, мереживо стосунків. Відомий католицький письменник XX століття Томас Мертон сказав: «Ніхто не є самотнім островом». Ми наново відкриваємо це в сучасній культурі з її тенденцією до індивідуалізму і поляризації та глибоко переживаємо тепер, у час пандемії. Карантин показав, що мереживо людських стосунків може як руйнувати, так і бути життєдайним. Ми потребуємо взаємин з іншими людьми, як повітря, проте ці взаємини повинні бути здоровими, зміцненими, позначеними вмінням слухати і чути одне

одного, а не отруйними, токсичними. Ми маємо стати Церквою здорових стосунків, дружніх спільнот Христових учнів, які соборно думають і синодально діють, переживаючи спільне паломництво створеного світу до свого Творця, з Христом на чолі. Просімо Святого Духа, щоб в усіх наших стосунках були Його плоди: любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість (пор. Гал. 5, 22–23).

4. Дорога зцілення ран і лікування травм. Проходячи містами, містечками і селами Святої Землі, Ісус збирав учнів і проповідував Царство. Одночасно Він показував на зрозумілому для всіх прикладі, чим є Царство, — слухав, милосердився і зцілював: «Ісус обходив усі міста і села, навчаючи в їхніх синагогах, проповідуючи Євангелію царства та вигоюючи всяку хворобу й недугу» (Мт. 9, 35). Він зцілював від кровотечі та сліпоти, одержимості та прокази, паралічу та остаточної людської недуги — смерті. Зцілення — це прояв Божої любові та уприсутнення Його Царства: «Він їх прийняв і говорив їм про Царство Боже та оздоровляв тих, що потребували того» (Лк. 9, 11). Господь дає приклад, як ми маємо діяти і проповідувати — зцілювати рани і недуги іншого, особливо в контексті пережитого досвіду геноцидних тоталітарних режимів, що нищили людину і трошили її гідність.

Ми не можемо мріяти про майбутнє нашої Церкви, якщо не задумаємося над потребою зцілення травм — особистих, родинних, спільнотних, церковних, національних, історичних і глобальних. Сучасні знання законів психіки, динамізму свідомості, волі та почуттів людини, досвід душпастирського служіння та спілкування демонструють, наскільки ми всі потребуємо зцілення. Цілі покоління вірних нашої Церкви пережили великі потрясіння, які, на жаль, не припинилися, а набувають нових форм. Геноцидний режимний терор і світові війни, колоніалізм і насилля, ув'язнення і вимушена еміграція, нова війна і пандемія — залишають глибокі рани на людських душах, на сім'ях і на всьому суспільстві.

Ці рани потребують зцілення таїнственным, ніжним, особистим Божим доторком. Інакше біль, страх і недовіра переходять в агресію, шкідливі пристрасті і залежності. Де немає правдивої любові між Божими синами і доньками, там поселяються звабліві, популістські ідеології. Дешеві обіцянки, спрощені та оманливі відповіді на глибинні потреби людської душі калічать і викривлюють психі-

ку й мислення цілих суспільств. Сила, що зцілює, благодать Святого Духа, що здатна загоїти рани минулого і сучасного, впливає із зустрічі з живим Христом, Лікарем душі і тіла, який об'являється у взаємній любові Його послідовників. І саме носієм цього Джерела зцілень є і повинна бути наша Церква, усі її спільноти та інституції.

Пандемія, яку кожен із нас переживає, дала змогу ще виразніше побачити обличчя скаліченого людства і потреби зраненої людини, яка страждає від самотності, страху, тривоги, залежностей, неспокою та несправедливості. Ми потребуємо Цілителя і самі маємо бути знаряддям зцілення, щоб являти Царство, яке проповідуємо. Саме з дороги зцілення, яка переплітається зі стежками покаяння, відкривається шлях до справжньої місійності. Діти Церкви, які досвідчили її життєдайну любов, усвідомили своє покликання до Божого синівства, дарованого в Хрещенні, стають місіонерами, що проповідують Євангеліє відкуплення і оздоровлення.

5. Близькість і практична увага до вбогих і маргіналізованих.

Парадоксальним чином ми досягаємо зцілення не тоді, коли зосереджуємося на собі самих, на своїх труднощах, потребах і проблемах, а коли відкриваємося у співчутливій і милосердній любові до своїх ближніх, намагаючись через людську присутність і близькість дати їм відчути Божу цілющу присутність і животворну любов. Про цей євангельський парадокс наш Господь сказав: «Хто своє життя зберегає, той його погубить; а хто своє життя погубить задля Мене, той його знайде» (Мт. 10, 39). Губити своє життя задля Христа означає присвячувати його служінню нашим ближнім, зокрема найбільш знедоленим, убогим, маргіналізованим, яких Господь називає своїми «найменшими братами» і каже, що все, що ми зробили одному з них, ми Йому зробили (пор. Мт. 25, 40). Тож у служінні ближньому з любові людина «віднаходить своє життя», тобто повертається до найбільшої правди про себе саму як про улюблену дитину Божу, створену з любові й покликану до любові.

Слушно зауважив один із наших сучасників, Карло Марія Мартіні: «Бог присутній у кожному ділі любові, в усіх знаках прощення, у зобов'язаннях тих, які ведуть боротьбу проти насилля, ненависті, нестачі, страждань». Те, що характеризує християнську любов, це її конкретність. Як конкретно є кожен наш ближній із його неповторними щоденними потребами і нуждами, так само конкретно має ставати Божа присутність у наших вчинках милосердя: голод-

ного нагодувати, спраглого напоїти, нагого зодягнути, подорожнього прийняти в дім, хворого і ув'язненого відвідати тощо (пор. Мт. 25, 35–36; Іс. 58, 6–7; Послання Синоду Єпископів УГКЦ 2020 р. «Залишиться вам одне — те, що ви далі вбогому!», 1).

Наше служіння ближнім часто проявляється в заспокоєнні їхніх нагальних і першочергових потреб і нужд. Проте Божа любов спонукає нас сягати до кореня людських бід і нещасть, який часто прихований у людському гріху і проявляється в отруєних несправедливістю суспільних відносинах. Тому наші християнські зусилля принесуть ще більші плоди, коли ми, поряд із заспокоєнням потреб певної особи, нашого ближнього, змагатимемося за зцілення суспільної гріховності і таким чином утверджуватимемо спільне благо, з якого черпатиме надію кожен член людської спільноти.

Святіший Отець Франциск закликає нас ставати щоразу більше Церквою, яка виходить поза себе, щоб служити. І в цьому натхненні вміщено заклик до кожного з нас виходити із зони власного комфорту, відриватися від себе і відкриватися щоразу більше до своїх ближніх. На практиці це означає скеровувати свою увагу і кроки до конкретних людей, які живуть «на периферіях» сучасного світу, сповнені страхом, смутком і безнадією; до тих, чий крик про допомогу не доходить до вух оточення, закам'янілого в байдужості й егоїзмі, але повинен знайти відгомін у серці справді віруючої людини, урухомлюючи в її житті потоки солідарності, співчутливого слухання та милосердної любові. Так ми зможемо в сучасному світі, зануреному у страх смерті і тривогу перед днем прийдешнім, принести знак надії, яка «не засоромить», бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний» (Рим. 5, 5). Саме наше ставлення до ближнього, наша готовність до служіння стане знаком нової надії і доказом автентичності та глибини нашої віри.

6. Християнська сім'я — домашня церква. Говорячи і проповідуючи про християнську родину, праведний митрополит Андрей був переконаний, що подає «науку, від якої залежить і на якій спирається майбутність цілого народу» (Про християнську родину, 1900 р.). У цьому ж дусі свого великого попередника патріарх Йосиф на схилі літ писав у своєму «Заповіті»: «Батьки, християнська родина — це основа здорового суспільства, народу, нації. Це запорука їх росту і сили! І тому заповідаю вам: збережіть, а де її розхитано, оновіть в Українському народі справжню християнську родину, як

незгасне вогнище життя і здоров'я Церкви та Народу!». Тож наша Церква, продовжуючи діло цих славних праведників, звертає особливу увагу на духовну опіку і духовний супровід родин.

Минулий 2020 рік був позначений стражданням мільйонів людей на всій планеті через пандемію. Цей час нечуваних досі випробувань з особливою силою показав нам, наскільки великим даром є для нас, християн, можливість збиратися разом, як перші Христові учні, на молитві «в тому самому місці» (пор. Ді. 2, 1), на ламанні Євхаристійного хліба і на призиванні Святого Духа, який преображає спільноту Божих дітей, чинячи її живим Тілом воскреслого Спасителя. Ми всі дуже болісно пережили і ще почасти надалі переживаємо «євхаристійний голод», тугу за живою участю в Літургії. Карантинні обмеження, запроваджені урядами багатьох країн, змусили нас на деякий час вийти з храмів і перейти до наших домівок. Дехто побачив у цьому русі Божого народу здійснення слів пророка Ісаї: «Іди, народе мій, увійди у свої кімнати й замкни за собою двері, сховайся на часинку, поки гнів не перейде!» (Іс. 26, 20).

Ми з вдячністю можемо ствердити нині, що наші родини і християнські сім'ї у цей нелегкий час стали місцем великого і переконливого свідчення віри. Батьки отримали нагоду спільно з дітьми читати Святе Письмо, молитися і брати участь в онлайн-трансляціях богослужінь із парафіяльних чи катедральних храмів. Досвід нашої підпільної Церкви, ще такий свіжий у пам'яті старшого покоління, знову став у пригоді, показуючи унікальну і неповторну роль сім'ї в плеканні та передаванні віри. Ніщо не може заступити доброго прикладу практикуючих християнських батьків. Свідчення здорової християнської сім'ї потрібне в сучасному суспільстві, можливо більше ніж будь-коли в людській історії.

Проте не одна сім'я відчула у болісний спосіб всі свої обмеження і слабкості, які проявилися в ці довгі тижні й місяці карантинних обмежень. Не одна сім'я пережила втрату рідних, кризу, напруження. Не одна людина усвідомила, що не може виявляти терпеливу і милосердну любов стосовно найближчих. Не одні батьки відчули, що не підготовані до того, щоб мудро і по-Божому провадити своїх дітей і підтримувати одне одного в мандрівці віри посеред розбурханого моря пандемії та спричинених нею труднощів. На ці людські, духовні та психологічні обмеження накладалися зовнішні чинники, як-от втрата роботи, зменшення заробітної платні, що стало джерелом додаткового страждання і неспокою в родинях.

Усім нашим сім'ям прагнемо висловити запевнення в близькості та молитвах.

Водночас поновлюємо заклик до душпастирів поставити в центрі уваги душпастирство родини, катехизацію сім'ї, яка покликана бути у світі відображенням спільноти Пресвятої Тройці та знаком надії для всього людства. Віруюча сім'я, яку церковна традиція називає домашньою Церквою, має в усі часи бути «дорогою Церкви». Про це говорив святий Іван Павло II: «Так, сім'я є за своєю внутрішньою природою „дорогою Церкви“, яка розпізнає у ній суттєвий і незамінний елемент Божого промислу щодо людства. Сім'я, як вірний, нерозривний та плідний союз єдності і любові між чоловіком та жінкою, є привілейованим місцем особистого і суспільного розвитку. Хто сприяє сім'ї, сприяє розвитку людини; хто атакує сім'ю, атакує людину. Навколо сім'ї і навколо життя розгортається сьогодні найголовніший виклик, який зачіпає саму гідність людини» (Загальна аудієнція, 8 жовтня 1997 р.).

7. Місійність і вихід назустріч світові. Місія Церкви проявляється через служіння слова і зцілення, через буття поруч із людиною в її радощах і стражданнях, успіхах і викликах, через слухання голосу ближнього та проповідкування Євангелія милосердя знедоленій людині всіх часів. Церква виходить, щоб проголошувати Євангеліє, хрестити всі народи (пор. Мт. 28, 18–20), а робить це, долаючи бар'єри — мовні, етнічні, культурні, расові, соціальні. Слова Ісуса, сказані до апостолів після Воскресіння, показують нам, що Бог бажає саме такої динаміки: «Та ви приймете силу Святого Духа, що на вас зійде, і будете Моїми свідками в Єрусалимі, у всій Юдеї та Самарії й аж до краю землі» (Ді. 1, 8).

Папа Франциск вчить: «Сьогодні Ісусовий заклик „ідіть“ постійно створює нові сценарії та виклики для євангелізаційної місії Церкви, і всі ми покликані до нового „виходу“ на місії. Кожний християнин і кожна спільнота повинні розпізнавати дороги, які їм вказує Господь, але всіх нас Він запрошує прийняти цей заклик: вийти з власного вигідного життя і відважитися йти в усі закутки, де необхідне світло Євангелія» (Апостольське поучення «Радість Євангелія», 20). Святі душпастирі вміли відчувати цей заклик Святого Духа та виходити поза звичні сфери душпастирства, щоб поширювати світло Христового Євангелія в сучасних їм суспільствах. На десятиліття випереджує наш блаженний священномученик Омелян

Ковч місійний рух сучасної «Церкви у виході», коли у своїй славній книжечці «Чому наші від нас втікають?», написаній під час ув'язнення в бережанській тюрмі наприкінці 30-х років минулого століття, твердить: «Вже великий папа Лев XIII висказав глибоку думку: „Fuori di sacristia!“ (Поза захристію!). Так, у наш час священник дійсно мусить розвинути свою діяльність поза захристією. Отже, коли священник хоче задержати своє стадо при вірі, церкві й обряді, то він мусить „вийти з захристії“ і мусить брати живу участь у громадянському житті своєї парохії... Не буде цього робити, то стратить ґрунт під ногами, як це вже не одному й трапилося».

Ми не повинні обмежуватися проповіддю Божого слова тільки серед «своїх», а йти проповідувати різним народам зрозумілою їм мовою. Кожен із нас — єпископ, священник, диякон, семінарист, монах, монахиня, хлопець, дівчина, батько, мати — хай відгукнеться на цей заклик наступника апостола Петра до «виходу на місію» там, де живе, працює, відпочиває!

Цей «вихід» буде плідним і благословенним лише тоді, коли кожен із нас буде його робити з Христом і в єдності з Церквою. «Сьогодні дуже важливо, щоб Церква, у вірності прикладові свого Вчителя, вийшла проголошувати Євангеліє всьому світові, у будь-яких обставинах, не вагаючись, охоче і безстрашно. Радість Євангелія є для всіх людей — нікого позбавити її не можна. Вифлеємським пастухам ангел проголошує: „Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу“ (Лк. 2, 10)» (Радість Євангелія, 23). Рухаймося вперед, відважно виходьмо на пошуки тих, хто далеко, і запрошуймо тих, які перебувають на дні суспільства, проявляймо ініціативу! (пор. там само, 24).

* * *

Дорогі в Христі! Якщо пропозиції і пріоритети, подані тут, мали б стати програмними на наступні роки в нашій Церкві, потрібно, щоб кожен із нас, і ви, і ми, відчули своє покликання і свою відповідальність перед Богом за отримані від Нього духовні дари. Відкиньмо все, що нас стримує від Христа! Відкриймося на дар Святого Духа, який сходить на кожного з нас і приносить свій плід через нас! Будьмо живими іконами Божої доброти у світі! Будьмо носіями миру і зичливими благовісниками Христової любові, яка не накидається, а запрошує до спільного життя з Отцем у Святому Дусі! Безперервно маймо перед очима приклад наших ревних

попередників у вірі, від апостольських часів до новомучеників та ісповідників віри ХХ століття, які попри всі випробування часу залишалися «веселі в надії, в горі терпеливі, в молитві витривалі» (Рим. 12, 12).

Нехай в кожного на устах і в серці буде молитва верховного апостола Петра, живого свідка нашої надії: «Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що у своїм великим милосерді віродив нас до живої надії через воскресіння Ісуса Христа з мертвих, до спадщини, яка не може ні зотліти, ні заплямитися, ані зів'янути, — збереженої для нас на небі» (1 Пет. 1, 3–4).

Благословення Господнє на вас!

Від імені Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької Церкви

† СВЯТОСЛАВ

Дано у Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
в день святого мученика Лонгіна сотника,
29 (16) жовтня 2021 року Божого

РІШЕННЯ СИНОДУ ЄПИСКОПІВ

Івано-Франківської Митрополії 29 жовтня 2021 р. в м. Івано-Франківську

1. Взяти до уваги звіт про стан виконання рішень Митрополичого Синоду від 12 грудня 2019 року Божого на основі запитника опрацьованого секретаріатом Синоду.

2. Взяти до уваги звіт щодо катехизації в Єпархіях Митрополії та для більш ефективного поширення катехитичного служіння, доручаємо головам катехитичних комісій єпархій Митрополії ефективніше співпрацювати задля розвитку катехитичного служіння в Митрополії.

3. Взяти до уваги звіт про актуальний стан втілення в життя рішень Митрополичих Синодів у єпархіях Митрополії.

4. Взявши до уваги звіт про механізми втілення рішень Синоду Єпископів УГКЦ 2019 року в єпархіях Митрополії, задля ефективнішого втілення в життя нових законодавчих актів Синоду Єпископів УГКЦ, Архієрейського Синоду УГКЦ в Україні та Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії УГКЦ доручаємо:

а) продовжувати Інститутам Постійної Формації єпархій Митрополії вивчати законодавчі акти Синодів та широко інформувати священнослужителів про них;

б) на зборах протопресвітеріатів в єпархіях Митрополії представляти законодавчі акти Синодів.

5. Взявши до уваги звіт секретаріату Митрополичого Синоду, доручити секретаріату продовжити працю над Статутом Душпастирської Ради Єпархії та представити на розгляд Отців Митрополичого Синоду.

6. Для скріплення молитовної єдності Митрополії встановити щорічну прощу в третю суботу травня в Чернівецькій єпархії на честь коронації чудотворної ікони Матері Божої Чернівецької «Надія безнадійних» за участю духовенства та вірних Митрополії.

7. Просити єпископів Івано-Франківської Митрополії видавати щорічні вісники єпархій, в яких поміщувати пасторальне планування єпархій на наступний календарний рік.

8. Заслухавши звіт ректорів Церковних навчальних закладів Івано-Франківської Архієпархії про стан навчання в умовах пандемії, рекомендовано наполегливо заохочувати священнослужителів, працівників та всіх студентів навчальних закладів, і працівників усіх церковних інституцій Митрополії вакцинуватися від Covid'-19.

9. Надати згоду розпочати старання для отримання статусу папської Малої Базиліки для храму Преображення ГНІХ в Гошеві.

10. Надати згоду на призначення до секретаріату Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії терміном на три роки наступних осіб:

а) о. Ярослав Карп'як – Секретар Синоду

б) о. Віталій Федун – заступник Секретаря Синоду – референт.

в) о. Віталій Токар – експерт з канонічних питань.

11. Головною темою наступного Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії визначити: пасторальне планування та постійна формація священнослужителів в Митрополії. Відповідальні за тему Голови інститутів постійної формації в єпархіях.

12. Наступний Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви провести 12-13 травня 2022 року Божого в м. Івано-Франківську. Проповідник на Літургії Владика Йосафат Мошчич.

Голова Синоду
Митрополит Володимир Війтишин

Секретар
о. ЯРОСЛАВ КАРП'ЯК

ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ МИТРОПОЛИТА ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОГО УГКЦ КИР ВОЛОДИМИРА ВІЙТИШИНА

з нагоди відзначення 10-ліття заснування Івано-Франківської Митрополії

**Преосвященним Владикам, всесвітлішим та всечесним отцям,
преподобним монахам та монахиням, возлюбленим братам і
сестрам у Христі Івано-Франківської Митрополії!**

*Тому і ми, маючи навколо себе таку велику хмару свідків, відкинь-
мо всякий тягар і гріх, що так легко обмотує, і біжімо витрива-
ло до змагання, що призначене нам, вдвляючись пильно в Ісуса,
засновника й зверхителя віри*
(Євр. 12, 1-2)

Десять років тому 13 грудня 2011 року Божого ми були учасника-ми історичної події: проголошення Івано-Франківської Митрополії УГКЦ. Ця подія перегорнула нову сторінку в історії нашої Церкви.

Сьогодні застановімся над її найважливішими моментами і що найголовніше – складімо молитву подяки Господеві за все, що Він для нас зробив. Щоб наші слова вдячності були щирими, ми най-перше повинні усвідомити себе співтворцями цієї знаменної події, значення якої зможуть побачити і зрозуміти наші нащадки. Це вони дадуть нашим діям певний зміст і писатимуть про нашу епоху як час творення чогось важливого. Саме тому ми не повинні бути байдужими чи поверхневими до сьогоднішніх подій.

Будучи творцями історії, зосередьмося на пам'яті про наших попередників, яким завдячуємо сьогоднішній день. У нашій свідомості проминають славні постаті єпископів станиславівських, сотень монахів та монахинь, тисяч священників, десятків тисяч вірних, які завжди були вірні Христовій Церкві, особливо в часи переслідувань не зрадили своєї віри і свідомо йшли на випробування у далекий Сибір, поверталися із заслання на Батьківщину і знову йшли у табори. Що спонукало їх до такого подвигу? Насамперед – любов:

«Бо любов до Христа спонукує в нас цю думку: Коли один умер за всіх, то всі вмерли. А він умер за всіх, щоб ті, що живуть, жили вже не для самих себе, а для того, хто за них умер і воскрес» (II Кор. 5, 14-15). А також пам'ять ... про Жертову Господа нашого Ісуса Христа за нас. Ця Жертва була безкорисливою, незалежною від нас і що найголовніше – вона була жертвою з любові до кожного з нас: *«Бог бо так полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в нього, не загинув, а живив життям вічним»* (Ів. 3,16).

Вшановуючи пам'ять наших єпископів, на фасаді архікатедрального і митрополичого собору Воскресіння Христового було встановлено у 1993 р. Б. барельєф Праведному Митрополиту Андрею Шептицькому, у 2011 р. блаженному священномученику Григорію Хомишину. А сьогодні в 10-ту річницю заснування Івано-Франківської Митрополії встановлюємо барельєфи єпископам підпільної УГКЦ Софрону Дмитерку та Павлу Василюку.

Нашим святим обов'язком є вшановувати всіх мучеників та ісповідників віри, адже вони передали нам справжні християнські цінності. Коли ми пам'ятаємо про таке свідчення віри – ми будемо майбутнє своїх дітей. У Євангелії читаємо, що зерно, яке впаде на землю – дає плоди: *«Той же, нарешті, хто сприйняв його на добрій землі, - це той, хто слухає і розуміє слово, і плід приносить; і видає один у сто разів, інший у шістдесят, ще інший у тридцять»* (Мт. 13, 23). У наш час – це покликання до священничого та монашого стану, творення справжніх християнських родин, розвиток католицької освіти, свідчення віри ділами милосердя багатьох мирян...

Сьогодні ми маємо нагоду переглянути сторінки нашої 10-ти річної історії.

Вже в новоствореній Митрополії ми стали свідками Богоугодної події – заснування Чернівецької Єпархії, яка отримала свого пастиря, і згуртована ним у Святому Дусі через Євангеліє і Євхаристію творить Христову Церкву.

У нашій Митрополії служить понад сім сотень священників, які готові прийти на кожен поклик вірних. У Духовній семінарії Священномученика Йосафата проходить навчання та формацію 200 семінаристів, які прийдуть на наші парафії й огорнуть пастирською опікою люд Божий. Івано-Франківська Академія Івана Золотоустого отримала державну ліцензію, що дає можливість надавати освітні послуги державного зразка та свідчити світлом Христа Вчителя

для сучасників та служити правді.

Ми спільно стараємося розвивати католицькі дитячі садки та школи, щоб наші діти формувались на засадах духовності, особливо в дусі побожності й любові до ближнього.

Також погляд усіх єпископів Митрополії спрямований на те, щоб у кожній парафії діяла катехитична школа та проводились біблійні читання. Для цього в єпархіях Митрополії діють освітні курси постійної формації душпастирів, катехитів та провідників біблійних гуртків. Також Івано-Франківський катехитичний інститут (тридцятиріччя від заснування якого відзначаємо цього року) випустив близько тисячі висококваліфікованих катехитів, які навчають правдам християнської віри дітей, молодь та усіх охочих до пізнання Слова Божого, а в реколекційно-катехитичному центрі в урочищі Підлюте уже декілька років поспіль проводяться літні християнські табори для дітей та молоді.

У парафіях Митрополії активно розвиваються Українська молодь Христові, Християнські Аніматори, чисельні парафіяльні спільноти, серед яких Матері в молитві, Лицарі Колумба, Апостольство Доброї смерті, Апостольство Матері Божої Неустанної помочі та інші.

Відділ соціального служіння Архієпархії, працівники БФ «Карітас» Митрополії, Мальтійської служби допомоги, спільнота Св. Ігидія та інші спільноти стараються огортати своєю турботою хворих, перестарілих, немічних, потребуючих, лікуючи рани спричинені війною на Сході України.

У зв'язку з пандемією коронавірусу та стихійними лихами в нашій митрополії було створено антикризовий центр, який розгорнув діяльність у трьох напрямках: допомога, направлена на боротьбу з COVID-19, під час якої Івано-Франківську Духовну Семінарію було передано на потреби медичних працівників; забезпечення гарячими обідами та продуктами харчування найбільш вразливі категорії нашого суспільства; та допомога постраждалим від повені, яких було чимало в нашій Митрополії. Щиросердно дякуємо кожному, хто відкликнувся на заклик Церкви і спричинився до цієї допомоги потребуючим.

З моменту заснування клініки св. Луки Івано-Франківської Архієпархії медичною опікою охоплено соціально-незахищені верстви населення, дітей-сиріт, внутрішньо переміщених осіб, військовослужбовців ООС/АТО...

Ми всі разом трудимося на Христовій Ниві. Попереду ще багато викликів та наполегливої праці для поширення благої вістки. А щоб звершити нашу місію, нам потрібно всеціло віддавати себе Богові у молитві та служінні ближньому.

У цей день складаємо слова вдячності Господеві за Блаженнішого Святослава, Синод Єпископів нашої Церкви, Кир Василя Івасюка, Єпископа Коломийського, Кир Йосафата Мощика, Єпископа Чернівецького, священників, монахів, монахинь та вірних, які своїми ділами продовжують свідчити Христа.

Заносимо свої молитви до Всевишнього за Батьківщину Україну, її народ, поручаючи опіці усіх нас Пресвятій Богородиці об'явлених в Крилоській чудотворній іконі.

Благословення Господнє на Вас!

† **Володимир Війтишин,**
Митрополит Івано-Франківський

**Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
3 грудня 2021 року Божого в день Прп. Григорія Декаполїта.
Св. Прокла, архієп. Царгородського.**

*Доручаємо отцям-душпастирям Івано-Франківської Митрополії
зачитати даний лист вірним у неділю 12 грудня 2021 р. Б.
після кожної Божественної Літургії.*

АДМІНІСТРАТИВНІ АКТИ

Вих. № 17

ДЕКРЕТ

На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і Нероздільної
Тройці, Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю

Кир Володимир Війтишин

Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав декретом
Вих. ВА 20/285 від 12 жовтня 2020 року Комісію справедливості
і мир, Комісію у справах мирян та Комісію у справах родини
об'єднав в одну Комісію УГКЦ у справах родини і мирян.

Задля покращення душпастирського служіння для вірних
Івано-Франківської Архієпархії та більш ефективного впроваджен-
ня програм, які б сприяли вихованню і формуванню християнської
родини та піднесення особи до її належної гідності,

ми, властю нам даною,

об'єднуємо комісії Івано-Франківської Архієпархії
справедливості і мир, у справах мирян та у справах родини в

КОМІСІЮ У СПРАВАХ РОДИНИ І МИРЯН ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ.

Даний декрет набуває чинності з 27 січня 2021 р. Б.

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ НА ВАС!

† **Володимир Війтишин,**

Архієпископ і Митрополит

Івано-Франківський

о. В. Федун,

канцлер

Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
26 січня 2021 року Божого в день мучч. Єрмила і Стратоніка.

ДЕКРЕТ

На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і Нероздільної
Троїці, Отця, і Сина, і Святого Духа. Аминь.

Божою милістю
Кир Володимир Війтишин
Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський

Через тайну свячення, здійснену Єпископом, під дією сили
Святого Духа, установлюються священнослужителі, які на різних
ступенях наділяються завданням і владою, довіреними Христом
Господом Його Апостолам, і послуговуються нею, щоб голосити
Євангеліє, бути пастирями Божого народу і його освячувати
(кан. 743 ККСЦ).

Однак, для законного свячення пресвітера з поміж іншого вимага-
ється дотримання проміжків часу між дияконськими і пресвітер-
ськими свяченнями (пор. кан. 758 §1 п. 6 ККСЦ).

Тому, ми, владою нам даною,
у відповідності до кан. 98 п. 6 Канонів партикулярного
права УГКЦ,

заслухавши думки Пресвітерської ради
(протокол від 23 грудня 2020 р. Б.),
задля відповідного приготування до завдань
та обов'язків приналежних пресвітерату,
постановляємо,
що в Івано-Франківській Архїєпархїї УГКЦ

ПЕРІОД МІЖ ДИЯКОНСЬКИМИ
І ПРЕСВІТЕРСЬКИМИ
СВЯЧЕННЯМИ ПОВИНЕН БУТИ
НЕ МЕНШИМ ОДНОГО РОКУ.

Хай цей час буде використаний дияконами, під проводом пароха,
особливо для катехитичного навчання, біблійного апостоляту,

молодіжного служіння, піклування про хворих та старших людей в парафії.

Даний декрет набуває чинності з моменту повідомлення і його необхідно опублікувати в митрополичій газеті «Нова Зоря».

† **Володимир Війтишин,**
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський

о. В. Федун,
канцлер

Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
18 лютого 2021 року Божого в день муч. Агафії.

ДЕКРЕТ

На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і Нероздільної
Троїці, Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю
Кир Володимир Війтишин
Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський

Через тайну свячення, здійснену Єпископом, під дією сили
Святого Духа, установлюються священнослужителі, які на різних
ступенях наділяються завданням і владою, довіреними Христом
Господом Його Апостолам, і послуговуються нею, щоб голосити
Євангеліє, бути пастирями Божого народу і його освячувати
(кан. 743 ККЦ).

Однак, для законного свячення з поміж іншого вимагається
дотримання проміжків часу для одружених кандидатів
(пор. кан. 758 § 3 ККЦ).

Тому, ми, владою нам даною,
у відповідності до кан. 99
Канонів партикулярного права УГКЦ,
заслухавши думки Пресвітерської ради
(протокол від 23 грудня 2020 р. Б.),
зادля відповідного приготування до завдань та обов'язків
приналежних дияконату,
постановляємо,
що в Івано-Франківській Архїєпархії УГКЦ

ПЕРІОД МІЖ ОДРУЖЕННЯМ
І ДИЯКОНСЬКИМИ
СВЯЧЕННЯМИ ПОВИНЕН БУТИ
НЕ МЕНШИМ ОДНОГО РОКУ.

Хай цей час буде використаний кандидатами до свячень під про-
водом пароха, особливо для катехитичного навчання, біблійного

апостоляту, молодіжного служіння, піклування про хворих та старших людей в парафії.

Даний декрет набуває чинності з моменту повідомлення і його необхідно опублікувати в митрополичій газеті «Нова Зоря».

† **Володимир Війтишин,**
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський

о. В. Федун,
канцлер

Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
18 лютого 2021 року Божого в день муч. Агафії.

ДЕКРЕТ

На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і Нероздільної
Тройці, Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю
Кир Володимир Війтишин
Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський

Для кращого координування душпастирського служіння,
беручи до уваги, що було змінено Галицький протопресвітеріат,
заслухавши думку Пресвітерської ради
(*протокол засідання від 5 жовтня 2021 р. Б.*);
керуючись кан. 276 §2 ККСЦ,

ЗАСНОВУЄМО
Дубівецький протопресвітеріат
Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ

і ПОСТАНОВЛЯЄМО,
що в дану округу входять такі парафії:

- 1) Св. Юрія Побідоносця с. Бишів
- 2) Св. Миколая с. Дубівці
- 3) Св. Дмитрія с. Делієве
- 4) Різдва Пресвятої Богородиці с. Дубівці
- 5) Різдва Пресвятої Богородиці с. Кремидів
- 6) Св. Юрія Переможця с. Лани
- 7) Воздвиження Чесного Хреста с. Мар'ямпіль
- 8) Св. Миколая с. Медуха
- 9) Св. Вмч. Параскеви с. Межигірці
- 10) Успіння Пресвятої Богородиці с. Нові Кінчаки
- 11) Різдва Пресвятої Богородиці хутір Озерце
- 12) Св. Архистратига Михаїла хутір Перевози
- 13) Св. Василя Великого с. Семаківці

- 14) Св. Архистратига Михаїла с. Старі Кінчаки
- 15) Пресвятої Тройці с. Тустань
- 16) Успення Пресвятої Богородиці с. Хоростків

Даний декрет набуває чинності з моменту проголошення.

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ НА ВАС!

† Володимир Війтишин,
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський

о. В. Федун,
канцлер

Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
12 жовтня 2021 року Божого в день прп. Киріяка самітника.

ДЕКРЕТ

На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і Нероздільної
Троїці, Отця, і Сина, і Святого Духа. Аминь.

Божою милістю
Кир Володимир Війтишин
Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський

**Преосвященним Владикам, всесвітлішим і всечесним отцям,
преподобним монахам та монахиням, возлюбленим братам
і сестрам у Христі Івано-Франківської Митрополії!**

«Блаженні мученики українські, цілість Тіла Христового не розірвали ви, тіла свої віддавши на муки: лесті ворога не піддалися і Петрової єдності не зреклися. Ублажає вас земна вітчизна ваша Україна і вся Вселенська Церква давнім співом: Святії мученики, ви славно страждали і вінчалися; тож молитесь до Господа, щоб помилував душі наші».

«Українська Греко-Католицька Церква, зазнавши переслідувань, гонінь та офіційної ліквідації і склавши найвищу жертву – життя десятків своїх владик, сотень священників, монахів і монахинь та мирян, засвідчила перед усім світом вірність Ісусові Христові та нерозривність у сопричасті зі Вселенською Церквою. Цього року виповнилося 20 років із дня проголошення святим Іваном Павлом II 28 блаженних Української Греко-Католицької Церкви (див. Декрет Отця і Глави УГКЦ про проголошення Служби свята Блаженних новомучеників УГКЦ)». Їхню пам'ять наша Церква вшановує 27 червня.

В Архїєпархїальному і Митрополичому соборі Воскресіння Христового м. Івано-Франківська у спеціальних релікваріях, які виготовлені із металу золотистого кольору прямокутної форми, і які поміщені у різьблені дерев'яні урни, що знаходяться на бічному престолі, перебувають мощі Блаженного свщмч. Симеона Лукача та Блаженного свщмч. Івана Слезюка. З огляду на те що місце поховання Блаженного свщмч. Григорія Хомишина невідоме, в соборі на цьому ж престолі знаходиться лише його ікона.

Сьогодні, 13 грудня року що минає, в день Ап. Андрія Первозванного та 10-ту річницю заснування Івано-Франківської Митрополії УГКЦ

ми, властю нам даною,
 задля поширення культу блаженних мучеників
 Івано-Франківських (Станіславівських)
 зваживши на припис канону 884 та 885
 Кодексу Канонів Східних Церков
 отримавши згоду Синоду Єпископів Івано-Франківської
 Митрополії УГКЦ 12 грудня 2019 року (рішення 3, г 1)

ВСТАНОВЛЮЄМО І ПРОГОЛОШУЄМО

**13 грудня в день Ап. Андрія Первозванного з нагоди
 заснування Івано-Франківської Митрополії УГКЦ
 щорічну Митрополичу прощу
 до архікатедрального і митрополичого собору
 Воскресіння Христового в м. Івано-Франківську
 на честь Блаженних новомучеників
 Івано-Франківських (Станіславівських).**

Під час прощі будуть виставлені мощі та ікони Блаженних для їх прилюдного почитання.

Рівночасно зазначаємо що, відповідаючи на наше прохання Римський Апостольський Престіл надав повний відпуст згідно звичайних умов (Таїнства Сповіді, Пресвятої Євхаристії і молитва в наміренні Святішого Отця) вірним християнам, які щиро каються і до цього спонукані любов'ю. Вони повинні побожно відвідати архікатедральний і митрополичий собор Воскресіння Христового в м. Івано-Франківську і там взяти участь у богослужіннях на честь блаженних Івана Слезюка, Симеона Лукача та Григорія Хомишина або принаймні помолитися якийсь час перед мощами чи іконами блаженних, завершуючи Господню молитву, Символом віри, молитву до Богородиці і до блаженних в цей день 13 грудня, або в інші дні встановлені згідно декрету Апостольської Столиці.

Водночас пригадуємо навчання Другого Ватиканського Собору: «...істинне почитання святих полягає не так у багатоманітності зовнішніх проявів, як у силі нашої діяльної любові, з якою – на благо наше і Церкви – шукаємо у святих «і прикладу для поведінки, і товариства для спілкування, і підмоги через їхнє заступництво»...» (LG 51)

Даний декрет набирає чинності 13 грудня 2021 року Божого в день Ап. Андрія Первозванного в десятю річницю проголошення Івано-Франківської Митрополії.

**Нехай благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога,
і Отця, і Причастя Святого Духа буде з усіма вами.
Амінь.**

† Володимир Війтишин,
*Архїєпископ і Митрополит
Івано-Франківський*

о. В. ФЕДУН,
канцлер

Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
29 жовтня 2021 року Божого в день св. муч. Лонгіна Сотника.

ДЕКРЕТ

Керуючись приписом кан. 271 §1 ККСЦ, який наголошує: «Єпархіальний Єпископ повинен установити колегію єпархіальних радників, якій належать завдання визначені правом»;

взявши до уваги норму кан. 271 §4 ККСЦ,

оцим, іменуємо наступних осіб членами Колегії архієпархіальних радників:

1) **митр. прот. Степан Балагура** – Протосинкел Івано-Франківської Архієпархії;

2) **прот. Михайло Клапків** – Економ Івано-Франківської Архієпархії;

3) **прот. д-р Віталій Токар** – Судовий Вікарій Івано-Франківської Архієпархії;

4) **митр. прот. д-р Олег Каськів** – Синкел в справах духовенства та священних родин;

5) **преп. о. Йосафат Бойко** – Синкел у справах чернечих інститутів;

6) **митр. прот. Юрій Новіцький** – Протопресвітер Центрального протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

7) **прот. Віталій Максимів** – Віце-економ Івано-Франківської Архієпархії;

8) **прот. Іван Стефурак** – Керівник Департаменту суспільної комунікації (медіа-центру);

9) **прот. Віталій Федун** – Канцлер Курії Івано-Франківської Архієпархії.

Колегія єпархіальних радників встановлюється на п'ятирічний термін (кан. 271 §2 ККСЦ).

У своїй діяльності Колегія Архієпархіальних радників послугує «Положенням про Колегію Архієпархіальних радників Івано-Франківської Архієпархії», яке становить інтегральну частину даного декрету.

Дані канонічні призначення вступають у силу з 17 листопада 2021 року Божого.

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ НА ВАС!

† **Володимир Війтишин,**
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський

о. В. ФЕДУН,
канцлер

Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
16 листопада 2021 року Божого в день свв. мчч. Акепсими, сп., Йосифа, пресв.,
і Аїтала, диякона.

- Декретом № 08 від 12 січня 2021 р. **Б. о. Романа Балигу** іменовано адміністратором парафії Архистратига Михаїла с. Станькова Калуського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 10 від 13 січня 2021 р. **Б. о. Мирослава Чемного** іменовано адміністратором парафії Собору Івана Хрестителя с. Верхня Калуського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 11 від 15 січня 2021 р. **Б. о. Маркіяна Букатчука** іменовано членом Наглядової ради при Католицькому ліцеї св. Василя Великого Івано-Франківського Архієпархіального управління УГКЦ терміном на три роки;

- Декретом № 13 від 21 січня 2021 р. **Б. о. Дмитра Ярича** іменовано адміністратором парафії Святого Івана Хрестителя в с. Підгороддя та парафії Богоявлення Господнього в с. Руда Рогатинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 22 від 2 лютого 2021 р. **Б. о. Віталія Федуна** іменовано капеланом Івано-Франківської міської ради терміном на п'ять років;

- Декретом № 27 від 4 лютого 2021 р. **Б. о. Степана Балагуру** іменовано суддею Митрополичого Трибуналу терміном на п'ять років;

- Декретом № 28 від 4 лютого 2021 р. **Б. о. Віталія Федуна** іменовано суддею Митрополичого Трибуналу терміном на п'ять років;

- Декретом № 29 від 4 лютого 2021 р. **Б. о. Івана Козяра** іменовано канцлером Митрополичого Трибуналу терміном на п'ять років;

- Декретом № 30 від 4 лютого 2021 р. **Б. о. Миколу Долішнього** іменовано нотарем Митрополичого Трибуналу терміном на три роки;

- Декретом № 32 від 4 лютого 2021 р. **Б. о. Юрія Маркова** іменовано директором катехитичної школи Священномученика Йосафата при парафії Святих Володимира і Ольги м. Калуш Калуського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на один рік;

- Декретом № 39 від 10 лютого 2021 р. **Б. о. Юрія Прилепського** іменовано Головою комісії у справах родин і мирян Іва-

но-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на п'ять років;

- Декретом № 40 від 10 лютого 2021 р. Б. **о. Миколу Крушеця** іменовано заступником Голови комісії у справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на п'ять років;

- Декретом № 41 від 10 лютого 2021 р. Б. **о. Володимира Майку** іменовано парохом парафії Вознесіння Господнього в смт. Брошнів-Осада Брошнівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 44 від 10 лютого 2021 р. Б. **о. Андрія Кудлика** іменовано сотрудником парафії Святого священномученика Йосафата у м. Бурштин Бурштинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 45 від 10 лютого 2021 р. Б. **о. Андрія Кудлика** іменовано капеланом чернечого дому «Святої Софії, Премудрості Божої» Згромадження Служебниць Господа і Діви Марії з Матара у м. Бурштин Бурштинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 47 від 11 лютого 2021 р. Б. **о. Володимира Підлуського** іменовано головою катехитичного осередку Тисменицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на три роки;

- Декретом № 48 від 11 лютого 2021 р. Б. **о. Віктора Мендюка** іменовано головою катехитичного осередку Калуського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на три роки;

- Декретом № 51 від 11 лютого 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 23 від 24 січня 2018 р. Б.), яким **о. Андрія Чорненка** іменовано суддею Митрополичого Трибуналу терміном на три роки;

- Декретом № 52 від 11 лютого 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 24 від 24 січня 2018 р. Б.), яким **о. Юрія Прилепського** іменовано суддею Митрополичого Трибуналу терміном на три роки;

- Декретом № 53 від 11 лютого 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 248 від 21 червня 2018 р. Б.), яким **Володимира Ганжу** іменовано захисником подружнього вузла Митрополичого Трибуналу терміном на три роки;

- Декретом № 55 від 11 лютого 2021 р. Б. **о. Михайла Кла-**

пківа іменовано суддею Митрополичого Трибуналу терміном на п'ять років;

- Декретом № 61 від 18 лютого 2021 р. Б. **д-на Володимира Майку** призначено на дияконське служіння у парафії Вознесіння Господнього смт. Брошнів-Осада Брошнівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 62 від 16 лютого 2021 р. Б. **д-на Ігора Клюбу** призначено на дияконське служіння у парафії Святого Великомученика Дмитрія Західного протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 63 від 26 лютого 2021 р. Б. **д-на Ростислава Мацевка** призначено на дияконське служіння у парафії Пресвятої Трійці Південного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 67 від 18 лютого 2021 р. Б. **о. Дам'яна Зіновія Кастрана ЧСВВ** іменовано сотрудником парафії Царя Христа Східного протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ та надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння;

- Декретом № 73 від 16 лютого 2021 р. Б. **о. Миколу Цимбалістого** іменовано адміністратором парафії Архистратига Михаїла в с. Нові Скоморохи Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 83 від 1 березня 2021 р. Б. **о. Василя Чорнія** іменовано парохом парафії Всіх Святих українського народу Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 84 від 1 березня 2021 р. Б. **о. Богдана Равського** іменовано парохом парафії Благовіщення Пречистої Діви Марії в с. Підлужжя Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 85 від 1 березня 2021 р. Б. **о. Івана Стефанишина** іменовано парохом парафії Преображення Господнього в с. Пороги Солотвинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 86 від 1 березня 2021 р. Б. **о. Володимира Сорочинського** іменовано парохом парафії Покрову Пресвятої Богородиці в с. Вікторів Галицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 87 від 1 березня 2021 р. Б. **о. Михайла Яблоня** іменовано парохом парафїї Святого Василя Великого в с. Семаківцї Галицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 99 від 16 березня 2021 р. Б. **о. Романа Винничука** призначено на священичу душпастирську практику у парафїї Благовіщення Пречистої Дїви Марїї с. Чукалівка Лисецького протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ терміном на 1 рік;

- Декретом № 100 від 16 березня 2021 р. Б. **о. Володимира Юркїва** призначено на священичу душпастирську практику у парафїї Введення в храм Пресвятої Богородицї с. Боднарїв Боднарївського протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ терміном на 1 рік;

- Декретом № 115 від 25 березня 2021 р. Б. **о. Тараса Кшика ЗНІ** іменовано сотрудником парафїї Матерї Божої Неустанної Помочї Північного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

- Декретом № 156 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Ярослава Клюсу** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Більшівцївському протопресвітеріатї;

- Декретом № 157 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Мирослава Сем'яника** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Богородчанському протопресвітеріатї;

- Декретом № 158 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Ігора Гаврилїва** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Боднарївському протопресвітеріатї;

- Декретом № 159 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Ростислава Какапича** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Болехівському протопресвітеріатї;

- Декретом № 160 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Івана Носика** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Брошнівському протопресвітеріатї;

- Декретом № 161 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Ярослава Ілюка** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Букачївському протопресвітеріатї;

- Декретом № 162 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Андрїя Кудлика** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Фран-

ківської Архієпархії у Бурштинському протопресвітеріаті;

- Декретом № 163 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Івана Ребегу** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Войнилівському протопресвітеріаті;

- Декретом № 164 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Володимира Кузюка** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Галицькому протопресвітеріаті;

- Декретом № 165 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Миколу Хомина** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Голинському протопресвітеріаті;

- Декретом № 166 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Олега Мацьків** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Долинському протопресвітеріаті;

- Декретом № 167 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Ярослава Рожак** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Єзупільському протопресвітеріаті;

- Декретом № 168 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Богдана Лиска** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Центральному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

- Декретом № 169 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Володимира Широкого** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Північному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

- Декретом № 170 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Руслана Бабія** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Південному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

- Декретом № 171 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Мар'яна Атамана** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Західному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

- Декретом № 172 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Володимира Войтовича** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архієпархії у Східному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

- Декретом № 173 від 26 квітня 2021 р. **Б. о. Тараса Цюпина**

іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Калуському протопресвітеріаті;

- Декретом № 174 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Василя Качмарського** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Лисецькому протопресвітеріаті;

- Декретом № 175 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Василя Філіповича** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Перегінському протопресвітеріаті;

- Декретом № 176 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Дмитра Бігуна** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Рогатинському протопресвітеріаті;

- Декретом № 177 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Степана Твердохліба** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Рожнятівському протопресвітеріаті;

- Декретом № 178 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Дмитра Херманчука** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Солотвинському протопресвітеріаті;

- Декретом № 179 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Петра Малецького** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Тисменицькому протопресвітеріаті;

- Декретом № 180 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Юрія Кучарського** іменовано референтом комісії в справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї у Черченському протопресвітеріаті;

- Декретом № 181 від 26 квітня 2021 р. Б. **о. Віталія Сенька** іменовано керівником відділу спорту Комісії у справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 200 від 14 травня 2021 р. Б. **о. Назарія Мицка** іменовано референтом Комісії в справах родини і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї відповідальним за родинні спільноти та реколекційний рух;

- Декретом № 201 від 14 травня 2021 р. Б. **о. Ярослава Рожака** іменовано референтом Комісії в справах родини і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї відповідальним за формаційний курс для сімей;

- Декретом № 210 від 18 травня 2021 р. Б. **о. Михайла Михайленка** іменовано парохом парафії Пресвятої Трійці Південного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архїєпархїї;

епархії УГКЦ;

- Декретом № 212 від 18 травня 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 592 від 2 жовтня 2019 р. Б.), яким **о. Івана Трощука** направлено на священичу душпастирську практику в парафії Воздвиження Чесного Хреста м. Бурштин Бурштинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на один рік;

- Декретом № 213 від 18 травня 2021 р. Б. **о. Богдана Іванишина** іменовано настоятелем церкви Воскресіння Христового, яка знаходиться за адресою Івано-Франківська обл., Тисменицький р-н, с. Посіч, вул. Монастирська, 63;

- Декретом № 216 від 17 травня 2021 р. Б. **о. Володимира Бабака** іменовано адміністратором парафії Вознесіння Господнього с. Підлісся Лисецького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном з 1 липня 2021 р. Б. до 30 жовтня 2021 р. Б.;

- Декретом № 221 від 20 травня 2021 р. Б. **о. Володимира Юрківа** іменовано адміністратором парафії Святого Миколая с. Бережниця Боднарівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 223 від 20 травня 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 87 від 13 лютого 2020 р. Б.), яким **о. Назарія Шлапака** направлено на священичу душпастирську практику в парафію Архистратига Михаїла с. Камінь Брошнівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на один рік;

- Декретом № 233 від 2 червня 2021 р. Б. **о. Дам'яна Кастрана ЧСВВ** іменовано духівником молитовної спільноти «Сім'я Найсвятішого Серця Ісусового» терміном на три роки;

- Декретом № 236 від 3 червня 2021 р. Б. **о. Володимира Підлуського** іменовано резидентом храму Архистратига Михаїла м. Тисмениця Тисменицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 242 від 9 червня 2021 р. Б. **о. Володимира Юрківа** іменовано Референтом Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії у Боднарівському протопресвітеріаті;

- Декретом № 245 від 14 червня 2021 р. Б. **о. Олександра Кубіка** іменовано адміністратором парафій Успіння Пресвятої Богородиці в с. Підшумлянці та Чуда Архистратига Михаїла в с. Старі Скоморохи Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франків-

ської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 246 від 14 червня 2021 р. Б. **о. Артемія Новіцького ЧСВВ** іменовано настоятелем храму Пресвятого Серця Ісусового по вул. Васи́ліянок, 17, м. Івано-Франківська;

- Декретом № 247 від 14 червня 2021 р. Б. **о. Теодосія Крецулу ЧСВВ** іменовано помічником настоятеля храму Пресвятого Серця Ісусового по вул. Васи́ліянок, 17, м. Івано-Франківська;

- Декретом № 271 від 23 червня 2021 р. Б. **о. Романа Терлецького** іменовано капеланом Спїлки Християнського Відродження;

- Декретом № 272 від 23 червня 2021 р. Б. **о. Андрія Копчук-Кашецького** іменовано помічником капелана Спїлки Християнського Відродження;

- Декретом № 273 від 23 червня 2021 р. Б. **о. Тараса Максимів**а іменовано сотрудником парафїй Пресвятої Трійці в с. Тустань, Святого Васи́лія Великого в с. Семаківці та Успення Пресвятої Богородиці в с. Хоростків Галицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 278 від 29 червня 2021 р. Б. **о. Богдана Іванишина** іменовано адміністратором парафїї Покрови Пресвятої Богородиці в с. Посіч Лисецького протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 287 від 6 липня 2021 р. Б. **о. Романа Шиндєрівського** іменовано адміністратором парафїї Святого Архистратига Михаїла в с. Хом'яківка Тисменицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 296 від 19 липня 2021 р. Б. **о. Васи́ля Домеєцького** іменовано адміністратором парафїї Преображення Господнього в с. Приозерне та парафїї В'їзду Господнього в Єрусалим в с. Дегова Черченського протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 302 від 21 липня 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 309 від 21 липня 2020 р. Б.), яким **о. Олексія Данилюка** іменовано Ректором Івано-Франківської Духовної Семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на п'ять років;

- Декретом № 306 від 23 липня 2021 р. Б. **о. Васи́ля Бурія** іменовано адміністратором парафїї Вознесіння Господнього в с. Липа та парафїї Святого Архистратига Михаїла в с. Лужки Бо́лехівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 308 від 21 липня 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 328 від 23 липня 2020 р. Б.), яким **о. Тараса Путька** іменовано віце-ректором Івано-Франківської Духовної Семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на п'ять років;
- Декретом № 309 від 21 липня 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 326 від 23 липня 2020 р. Б.), яким **о. Василя Михнюка** іменовано префектом Івано-Франківської Духовної Семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на п'ять років;
- Декретом № 310 від 21 липня 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 327 від 23 липня 2020 р. Б.), яким **Івана Хареви́ча** іменовано префектом Івано-Франківської Духовної Семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на п'ять років;
- Декретом № 316 від 29 липня 2021 р. Б. **о. Романа Зозулю** іменовано адміністратором парафії Положення Чесної Ризи Пресвятої Богородиці в с. Гузіїв Болехівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на 5 років;
- Декретом № 318 від 29 липня 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 333 від 30 липня 2020 р. Б.), яким **о. Михайла Віхотя** іменовано сповідником Івано-Франківської Духовної Семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на п'ять років;
- Декретом № 319 від 29 липня 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 334 від 30 липня 2020 р. Б.), яким **о. Ярослава Рожак**а іменовано сповідником Івано-Франківської Духовної Семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на п'ять років;
- Декретом № 345 від 13 серпня 2021 р. Б. **о. Володимира Кліща** іменовано адміністратором парафії Святого Юрія Переможця в с. Озеряни Бурштинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;
- Декретом № 346 від 13 серпня 2021 р. Б. **о. Богдана Коцовського** іменовано адміністратором парафії Святої Параскеви в с. Куропатники Бурштинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;
- Декретом № 360 від 20 серпня 2021 р. Б. **о. Івана Горнецького** іменовано керівником Будівельного відділу Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на три роки;
- Декретом № 361 від 20 серпня 2021 р. Б. **о. Павла Баланюка** іменовано координатором об'єктів Архієпархії, зданих в експлуатацію, з питань ремонтних робіт терміном на три роки;

- Декретом № 370 від 26 серпня 2021 р. Б. **о. Івана Барановського** іменовано адміністратором парафій Воскресіння Христового в с. Кінашів та Святих Жінок Мироносиць в с. Курів Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 371 від 26 серпня 2021 р. Б. **о. Павла Перекліту** іменовано адміністратором парафій Успіння Пресвятої Богородиці в с. Німшин та Покрову Пресвятої Богородиці в с. Демешківці Бурштинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 374 від 31 серпня 2021 р. Б. **Андрія Верстина** іменовано префектом Івано-Франківської Духовної Семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на п'ять років;

- Декретом № 375 від 31 серпня 2021 р. Б. **Олексія Стронського** іменовано префектом Івано-Франківської Духовної Семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на п'ять років;

- Декретом № 380 від 6 вересня 2021 р. Б. продовжено дію декрету (вих. № 82 від 13 лютого 2020 р. Б.), яким **о. Василя Качмарського** направлено на священичу душпастирську практику в парафії Святого Миколая с. Чернів Лисецького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на один рік;

- Декретом № 409 від 29 вересня 2021 р. Б. **о. Григорія Василя Анастасина ЧСВВ** іменовано співробітником парафії Царя Христа Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська та надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння;

- Декретом № 411 від 29 вересня 2021 р. Б. **о. Григорія Василя Анастасина ЧСВВ** іменовано духівником «Католицької школи Святого Василя Великого» (по вул. Василянок, 17, в м. Івано-Франківську);

- Декретом № 428 від 4 жовтня 2021 р. Б. **о. Степана Скібіцького** іменовано членом Пресвітерської ради Івано-Франківської Архієпархії терміном до 19 лютого 2024 р. Б.;

- Декретом № 429 від 4 жовтня 2021 р. Б. **о. Петра Чупака** іменовано членом Пресвітерської ради Івано-Франківської Архієпархії терміном до 19 лютого 2024 р. Б.;

- Декретом № 433 від 7 жовтня 2021 р. Б. **о. Романа Проціва** іменовано адміністратором парафії Собору Пресвятої Богородиці с. Підкамінь Черченського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 436 від 12 жовтня 2021 р. Б. змінено **Єзупільський протопресвітеріат** Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;
- Декретом № 437 від 12 жовтня 2021 р. Б. змінено **Галицький протопресвітеріат** Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;
- Декретом № 461 від 25 жовтня 2021 р. Б. **о. Ігора Третьака** іменовано капеланом Бурштинського ліцею №3 Бурштинської міської ради Івано-Франківської області;
- Декретом № 462 від 25 жовтня 2021 р. Б. **о. Ігора Третьака** іменовано капеланом Бурштинського енергетичного фахового коледжу Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу;
- Декретом № 465 від 25 жовтня 2021 р. Б. **о. Микиту Віталія Овчара ЧСВВ** іменовано співробітником парафії Царя Христа Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська та надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння;
- Декретом № 467 від 25 жовтня 2021 р. Б. **о. Святослава Богачевського** іменовано Головою катехитичного осередку Боднарівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на 3 роки;
- Декретом № 470 від 25 жовтня 2021 р. Б. **о. Мирослава Сем'яника** іменовано Головою катехитичного осередку Богородчанського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на 3 роки;
- Декретом № 472 від 25 жовтня 2021 р. Б. **о. Антонія Любомира Яремчука ЧСВВ** іменовано парохом парафії Успіння Пресвятої Богородиці с. Погоня Тисменицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;
- Декретом № 481 від 25 жовтня 2021 р. Б. **о. Василя Пастуха** іменовано парохом парафії Різдва Христового в смт. Рожнятів Рожнятівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;
- Декретом № 493 від 11 листопада 2021 р. Б. **о. Володимира Лукашевського** іменовано помічником настоятеля богослужбової каплиці Блаженної Йосафати Гордашевської Західного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;
- Декретом № 494 від 11 листопада 2021 р. Б. виокремлено богослужбову каплицю Введення в храм Пресвятої Богороди-

ці по вул. 24 серпня, 28а з парафїї Святого Апостола Юди Тадея Півнїчного протопресвітеріату м. Івано-Франківська та приєднано до парафїї Святого Архїстратига Михаїла с. Вовчинець Півнїчного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 495 від 11 листопада 2021 р. Б. **о. Олега Каськіва** іменовано протопресвітером Дубівецького протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ терміном на три роки;

- Декретом № 497 від 11 листопада 2021 р. Б. **о. Степану Балагурі** доручено представляти Івано-Франківське Архїєпархїальне управління у справах розвитку відпустового місця в с. Крилос терміном на п'ять років;

- Декретом № 501 від 16 листопада 2021 р. Б. **о. Івана Стефурака** іменовано членом Пресвітерської ради Івано-Франківської Архїєпархїї терміном до 17 листопада 2021 р. Б;

- Декретом № 502 від 16 листопада 2021 р. Б. **о. Михайла Волошина ЗНІ** іменовано сотрудником парафїї Матері Божої Неустанної Помочі Півнїчного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 519 від 29 листопада 2021 р. Б. **о. Богдана Ковцовського** іменовано головою катехитичного осередку Бурштинського протопресвітеріату терміном на три роки;

- Декретом № 536 від 7 грудня 2021 р. Б. **Павла Василїва** іменовано богословським цензором у справі беатифікаційного процесу Слуги Божого о. Єремїї Ломницького, ЧСВВ;

- Декретом № 545 від 16 грудня 2021 р. Б. **о. Віталїя Федуна** іменовано виконуючим обов'язки промотора справедливості Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ терміном на один рік;

- Декретом № 548 від 16 грудня 2021 р. Б. **д-на Ігора Ключу** іменовано референтом Катехитичної комісії Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ терміном на три роки;

- Декретом № 549 від 16 грудня 2021 р. Б. **о. Антонїя Любомира Яремчука ЧСВВ** іменовано сотрудником парафїї парафїї Успїння Пресвятої Богородиці с. Погоня Тисменицького протопресвітеріату та надано повноваження удїляти святе таїнство Покаяння;

- Декретом № 556 від 23 грудня 2021 р. Б. **о. Романа Зозулю** іменовано адміністратором парафїї Святого Архїстратига Михаїла с. Кальна Болехівського протопресвітеріату Івано-Франківської

Архієпархії УГКЦ терміном на один рік;

- Декретом № 557 від 23 грудня 2021 р. **Б. о. Володимиру Вінтоніву** надано повноваження читання публічних молитов екзорцизму терміном на 1 рік.

Парафіяльні пастирські ради

- Декретом № 90 від 19 лютого 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Воздвиження Чесного Хреста смт. Лисець** Лисецького протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 211 від 18 травня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Вознесіння Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа с. Підлісся** Лисецького протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 421 від 4 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Воздвиження Чесного Хреста Господнього с. Хохонів** Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 422 від 4 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Чуда Архистратига Михаїла с. Старі Скоморохи** Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 423 від 4 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Успіння Пресвятої Богородиці с. Підшумлянці** Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 424 від 4 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Різдва Пресвятої Богородиці с. Нарайівка** Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 425 від 4 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Покрови Пресвятої Богородиці с. Загір'я-Кукільницьке** Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 426 від 4 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Великомученика Дмитрія с. Дитятин** Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ;

- Декретом № 445 від 18 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Василя Велико-го с. Петранка** Брошнівського протопресвітеріату Івано-Франків-

ської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 446 від 18 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Положення Чесної Ризи Пресвятої Богородиці с. Гузіїв** Болехівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 447 від 18 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Юрія Побідоносця Центрального протопресвітеріату м. Івано-Франківська** Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 448 від 18 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Богоявлення Господнього Північного протопресвітеріату м. Івано-Франківська** Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 450 від 18 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Вознесіння Господнього Південного протопресвітеріату м. Івано-Франківська** Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 458 від 21 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Архистратига Михаїла с. Станківці** Болехівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 459 від 21 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Різдва Пресвятої Богородиці с. Церківна** Болехівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 460 від 21 жовтня 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святих Апостолів Петра і Павла с. Діброва** Богородчанського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 520 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Покрови Пресвятої Богородиці с. Стратин** Рогатинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 521 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Миколая с. Лучинці** Рогатинського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 522 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено

склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Дмитрія с. Делієве** Дубівецького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 523 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святих Апостолів Петра і Павла с. Бринь** Галицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 524 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Миколая с. Сапогів** Галицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 525 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Архистратига Михаїла с. Яворівка** Боднарівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 526 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Миколая с. Ріп'янка** Боднарівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 527 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святої Великомучениці Параскевії с. Курипів** Галицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 528 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Великомученика Дмитрія с. Ганнівці** Галицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

- Декретом № 529 від 29 листопада 2021 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Воскресіння Христового с. Пукасівці** Галицького протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ.

Приписання священнослужителів

- Грамотою № 07 від 12 січня 2021 р. **Б. о. Романа Балиту** приписано до Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ;
- Грамотою № 20 від 2 лютого 2021 р. **Б. о. Миколі Стефанишину** дозволено на переїзд до Вроцлавсько-Кошалінської Єпархії УГКЦ терміном до 31 липня 2021 року;
- Грамотою № 96 від 9 березня 2021 р. **Б. о. Зіновію Боднару** дозволено на переїзд до Львівської Архiepархії УГКЦ терміном на 5 років;
- Грамотою № 119 від 30 березня 2021 р. **Б. о. Макарія (Богдана) Іванишина** приписано до Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ;
- Грамотою № 194 від 12 травня 2021 р. **Б. о. Юрія Саса** відписано від Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ;
- Грамотою № 225 від 25 травня 2021 р. **Б. о. Андрію Чорнопиському** дозволено на переїзд до Філадельфійської Архiepархії УГКЦ терміном на 30 місяців;
- Грамотою № 293 від 13 липня 2021 р. **Б. о. Роману Кузьмінському** дозволено на переїзд до Пармської єпархії святого Йосафата УГКЦ;
- Грамотою № 305 від 29 липня 2021 р. **Б. о. Романа Зозулю** приписано до Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ терміном на 5 років;
- Грамотою № 311 від 27 липня 2021 р. **Б. о. Роману Безпальку** дозволено перехід до Львівської Архiepархії УГКЦ;
- Грамотою № 390 від 8 липня 2021 р. **Б. о. Юрію Кучарському** дозволено перехід до Стрийської єпархії УГКЦ;
- Грамотою № 432 від 7 жовтня 2021 р. **Б. о. Романа Проціва** приписано до Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ терміном на 5 років;
- Грамотою № 510 від 18 листопада 2021 р. **Б. о. Василю Філяку** дозволено перехід до Екзархату УГКЦ в Італії;
- Грамотою № 530 від 30 листопада 2021 р. **Б. о. Юрію Ходаню** дозволено перехід до Екзархату УГКЦ в Італії.

Заснування Катехитичних шкіл

- Декретом № 21 від 1 лютого 2021 р. Б. засновано **Катехитичну школу Андрея Шептицького при парафїї Рїздва Господа нашого Ісуса Христа смт. Рожнятів** Рожнятівського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи **о. Степана Твердохліба**;
- Декретом № 419 від 4 жовтня 2021 р. Б. засновано **Катехитичну школу Блаженного Володимира Прийми при парафїї Богоявлення Господнього с. Руда** Рогатинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи **о. Дмитра Ярича**;
- Декретом № 420 від 4 жовтня 2021 р. Б. засновано **Катехитичну школу Миколи Конрада при при парафїї Святого Івана Хрестителя с. Підгороддя** Рогатинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи **о. Дмитра Ярича**;
- Декретом № 452 від 18 жовтня 2021 р. Б. засновано **Катехитичну школу Святого Івана Золотоустого при парафїї Воздвиження Чесного Хреста м. Бурштин** Бурштинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи **о. Михайла Трощука**;

Делеговано на свячення

- Грамотою № 26 від 3 лютого 2021 р. Б. **Владиці Миколі Бичку** делеговано уділити дияконські свячення братам Згромадження Найсвятішого Ізбавителя (Редемптористи) **Роману Бобкову, Святославу Вонсу, Михайлу Киричу**;
- Грамотою № 186 від 6 травня 2021 р. Б. **Владиці Василю Івасюку** делеговано уділити пресвітерські свячення в с. Старуна диякону **Дмитру Щербатому**;
- Грамотою № 344 від 12 серпня 2021 р. Б. **Владиці Іринесві Білику** делеговано уділити пресвітерські свячення дияконам Провінції отців Василіян Найсвятішого Спасителя в Україні **Давиду Тарасові Козину, Микиті Віталісві Овчару, Даниїлу Олексісві Галясу, Партенію Іванові Гринику, Каролю Романові Семковичу**;
- Грамотою № 464 від 25 жовтня 2021 р. Б. **Владиці Діонісію Ляховичу** делеговано уділити піддияконські та дияконські свячення братам Провінції отців Василіян Найсвятішого Спасителя в Україні **Филипу Валерієві Блажкевичу, Антонію Андрієві Германовичу, Тадею Юрієві Кореню Роману Володимирові Кундзіру, Мар'яну Андрієві Поспішелю, Тадею Володимирові Херовичу, Терентію Василеві Хомишину**;
- Грамотою № 535 від 7 грудня 2021 р. Б. **Владиці Йосафату Мощичу** делеговано уділити пресвітерські свячення диякону Місійного Згромадження Святого Апостола Андрія **Михайлу Столярчуку**.

Повноваження уділяти святе таїнство Покаяння

- Декретом № 103 від 16 березня 2021 р. Б. **о. Роману Винничуку** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння;
- Декретом № 104 від 16 березня 2021 р. Б. **о. Володимирі Юрківу** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння;
- Декретом № 469 від 25 жовтня 2021 р. Б. **преп. о. Партенію Іванові Гринику ЧСВВ** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння;
- Декретом № 550 від 16 грудня 2021 р. Б. **преп. о. Христофору Тарасу Кушпіту ЧСВВ** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

ІНФОРМУЄ ФІНАНСОВО-ЮРИДИЧНИЙ ГОЛОВНИЙ ВІДДІЛ

Забезпечення найбільш вразливих категорій нашого суспільства продуктами харчування першої необхідності та засобами гігієни

У 2021 році Івано-Франківське Архієпархіальне управління продовжило ініціативу, яку з самого початку пандемії розвивало та здійснювало, - це безстрокова акція милосердя «Нагодуй бідного».

Через війну на Сході України, яка досі триває, пандемію коронавірусу, паводки літа 2020 р., - чимало людей опинилися за межею бідності або потрапили у складні життєві обставини, увійшли до числа тих, кого священники та волонтери Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ забезпечували продукто-

вими наборами та найпростішими засобами гігієни.

Щомісяця у найвіддаленіші куточки Івано-Франківської області малозабезпеченим людям, особам похилого віку чи особам з інвалідністю та членам багатодітних сімей доставляли спеціальні пакунки. За 2021 рік таку допомогу отримали **1175 потребуючих осіб та сімей**.

Соціальне служіння, яке здійснюється на теренах нашої Архієпархії, вкотре доводить актуальність слів святого апостола Івана Богослова, який вчив, що неможливо любити Бога, якого не бачимо, коли не любимо ближнього, якого бачимо. Архієписком і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин вважає пріоритетними соціальні напрямки діяльності Церкви, оскільки сьогодні для цілої Церкви дуже важливо бути поруч з людьми не тільки у храмах, а всюди: в садочку, у школі, у потребі та хворобі.

В Івано-Франківську завершили будівельні роботи клініки Святого Луки

Останніх два роки, коли весь світ бореться з новим викликом, який приніс коронавірус, питання якісної медицини як ніколи гостро стоїть перед усіма народами. Ще задовго до пандемії, Івано-Франківська Архієпархія УГКЦ, розуміючи важливість реалізовувати милосердя на практиці, та, беручи за приклад святих Католицької Церкви, а також, маючи за зразок соціальну діяльність Церкви у Західній Європі в галузі охорони здоров'я, намагається перейняти на себе соціальну відповідальність, беручи до уваги складні економічні обставини, у яких перебувають тисячі мешканців нашого регіону, іноді не маючи можливості отримати необхідне медичне забезпечення, якого потребує кожен з нас.

Ще у 2013 р. в Івано-Франківську нам вдалося відкрити церковний медичний заклад – Лікувально-діагностичний центр св. Луки. Протягом цього часу центр св. Луки вже зарекомендував себе як місце, де кожна людина, незалежно від соціального статусу, релігійного визнання тощо може відчувати щире приязнь і разом з тим отримати високопрофесійну та кваліфіковану медичну допомогу.

В середньому, щороку тут надають понад 6 000 безкоштовних та пільгових медичних послуг для соціально незахищених верств населення, дітей-сиріт, біженців, переселенців та військовослужбовців АТО, а в 2021р таких послуг було надано понад 10 000

Позитивний розвиток та зростання кількості пацієнтів спонукали нашу Архієпархію задуматися над тим, щоб розбудувати Лікувально-діагностичний центр до повноцінної клініки. Цій ідеї сприяє той факт, що збільшується кількість людей, котрі прагнуть отримати ефективну медичну допомогу, але, в силу своїх життєвих обставин, не можуть собі дозволити зробити це в інших закладах. Подібно як це відбувається зараз у Лікувально-діагностичному центрі, так і в майбутній клініці св. Луки така можливість буде надана найбільш потребуючим.

Так у 2018 р. ми розпочали будівництво нового корпусу майбутньої лікарні св. Луки. За майже три роки вдалося повністю завершити внутрішні штукатурні роботи, монтаж віконних систем та облаштування фасаду, а також здійснити благоустрій території.

Згідно з задумом, нова будівля клініки матиме сім поверхів. На першому поверсі знаходитимуться: магнітно-резонансна томографія; комп'ютерна томографія; флюорографія; пункт забору крові; просторий вестибюль; реєстратура; аптечний кіоск; технічні приміщення; санвузли.

На другому поверсі знаходитимуться: фізіотерапевтичне відділення; кабінети лікарів-консультантів: кардіолога, невропатолога, терапевта, ендокринолога, гепатолога, алерголога; стоматологічний кабінет; кабінет головного лікаря; приймальня; бухгалтерія; ординаторська (місце для консилиуму); кімната медичних сестер; технічні приміщення; санвузли.

На третьому поверсі будуть розміщені: лор-відділення; мамографія; офтальмолог; уролог; гінеколог; травматолог; проктолог; хірург (судинний); буфетна; технічні приміщення; санвузли.

Операційний блок з трьома сучасними операційними знаходиться на четвертому поверсі.

На п'ятому та шостому поверхах заплановано стаціонар на 40 ліжокмісць.

Сьомий поверх міститиме лабораторію крові.

Тож, вже невдовзі, з Божою допомогою, віримо, що в Івано-Франківську постане нова сучасна лікарня соціально орієнтованого типу, в якій кожен охочий зможе знайти допомогу та отримати фахову медичну підтримку.

Основні напрямки діяльності Католицького ліцею святого Василя Великого в 2021 р.

Завершення будівництва, введення в експлуатацію нового корпусу

23 червня 2021 р. перед засіданням Економічної ради Івано-Франківської Архїспархїї УГКЦ нові приміщення актового залу, спортзалу, кухні та їдальні освятив Архїєпископ та Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин, чим ознаменувався завершальний етап довголітньої праці фінансового-юридичного відділу Архїспархїального Управління на чолі із економом прот. Михайлом Клапківим.

Тип навчання в реаліях пандемії: змішаний (стаціонарно-дистанційне навчання)

Українські школи, як і чимало інших установ, у зв'язку з пандемією COVID-19, змушені активно залучати до своєї роботи різного роду дистанційні методи. Сьогодні взаємодія учнів та вчителів під час дистанційного навчання в нашому ліцеї налагоджена завдяки онлайн-ресурсам та платформам, на яких відбувається навчання – Zoom, Google Meets, Classroom, LearningApps, Classtime, YouTube тощо.

Учням подобається додатково виконувати інтерактивні вправи, тести, вікторини на онлайн-платформах тощо, а вчителі відзначають, що мають змогу на уроках частіше використовувати інноваційні ресурси, технологію доповненої реальності (augmented reality або AR)

– екскурсію в музеї, онлайн-подорож тощо. Ефективну адміністративна діяльність забезпечує наявність онлайн-журналу та щоденника Atoms.

Важливим фактором для успіху освітнього процесу є плекання цінностей ліцею, а передусім прямування до спільної мети – творити спільноту оживлену духом євангельської свободи та любові. Саме тому, кожний навчальний день розпочинається з молитви, а щоп'ятниці служиться Божественна Літургія.

Освітні здобутки учнів

Серед учнів нашого ліцею в 2021 р. було 24 переможців та призери міських та обласних предметних олімпіад та конкурсів. Школа

зайняла 4 місце серед кращих шкіл Івано-Франківська та увійшла до 200 кращих шкіл України за рейтингом ЗНО.

Освітні здобутки вчителів

Вчителька української мови та літератури п. Оксана Гошовська стала перемжцем у номінації «Відкриття року» на Всеукраїнському етапі конкурсу «Вчитель року - 2021» та 4 інших міських та обласних конкурсів. Вчителі християнської етики о. Віталій Сенько та о. І. Луцишин посіли 3 та 2 місця відповідно у конкурсі «Учитель року курсу «Основи християнської етики» - 2021».

Статистичні дані

Станом на сьогодні в ліцеї навчається 300 учнів, з них 93 особи – з малозабезпечених верств населення (це 31% від загальної кількості ліцеїстів). Всі вони розділені на 16 класів. Викладацький склад ліцею налічує 50 педагогів, а також 10 осіб адмінперсоналу.

Івано-Франківська Архієпархія УГКЦ планує відкрити католицький дитячий садок

Дитячий садок дозволить нашій Архієпархії закрити освітній цикл від дошкільного навчального закладу до вищого навчального закладу.

Наприкінці 2021 р. стало відомо, що в Івано-Франківську, по вул. Шевченка, 16 розпочалась реставрація колишнього дому Єпископа для розміщення в ньому дитячого садочку. Згідно задуму, заклад буде розрахований на 80 діток на першому етапі реставрації і 160 – на другому етапі. Він функціонуватиме за тим же принципом, що і Католицький ліцей св. Василя Великого.

На сьогоднішній день в Івано-Франківську вже працюють Католицька молодша школа та Католицький ліцей. Також Івано-Франківська Академія Івана Золотоустого є офіційно визнаним міністерством освіти вищим навчальним закладом України. В той же час, сьогодні в суспільстві існує чимала потреба саме в дитячих садках. Згідно з даними, які є у відкритому доступі, станом на 2020 рік, третина дітей не потрапляє до садків. Саме тому, таким кроком Івано-Франківська Архієпархія УГКЦ прагне долучитися до вирішення цієї соціальної проблеми.

В одному з інтерв'ю для ЗМІ Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин розповів, що давно мріє, щоби в Івано-Франківську був повний комплекс католицьких освітніх закладів, який би включав дошкільну освіту, молодшу школу, старшу школу та вищу освіту.

Станом на сьогодні, тривають підготовчі роботи та виготовлення проектно-кошторисної документації реставрації будівлі, яка є пам'яткою архітектури.

ХРОНОЛОГІЯ ОСНОВНИХ ПОДІЙ

Січень

08 січня – в храмі Царя Христа, що в Івано-Франківську, відбулось урочисте відкриття Різдвяного фестивалю «Коляда на Майзлях». Цього року фестиваль став вже дванадцятим по рахунку та, на відміну від попередніх років, більшою мірою проходив у режимі онлайн. Урочистості розпочалися зі спільної молитви Божественної Літургії, яку відслужив Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин, разом з отцями Чину святого Василя Великого та запрошеним духовенством.

10 січня – у неділю, Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин із пастирським візитом відвідав громаду храму Різдва Христового, що в Івано-Франківську. Візит відбувся з нагоди відзначення храмового свята парафіяльної спільноти.

10 січня – гала-концертом завершився XII міжнародний фестиваль «Коляда на Майзлях». Програма фестивалю передбачала виступи місцевих та приїжджих хорових колективів як в самому храмі Царя Христа, так і виступи хорів із різних куточків світу, які відтворювалися в ході онлайн-трансляції. Таким чином географія Міжнародного фестивалю «Коляда на Майзлях» в цьому році сягла ще більше країн.

19 січня – коли наша Церква відзначає пам'ять хрещення Господа нашого Ісуса Христа в ріці Йордан, святкування в Івано-Франківську розпочались спільною молитвою в Архїкатедральному Соборі Воскресіння Христового. Очолив моління Митрополит Володимир Війтишин.

29 січня – в Івано-Франківську відбулось віче-реквієм пам'яті Героїв Крут. По обіді у Меморіальному сквері молились панахиду пам'яті полеглих за волю і незалежність України.

Лютий

14 лютого – Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин освятив новозбудовану церкву

Трьох Святителів УГКЦ та престіл для місцевої громади в с. Чукалівка, що на вулиці Медичній, 3Б.

15 лютого – на свято Стрітіння Господа нашого Ісуса Христа, у храмі Вознесіння Господнього, що в Брошнів-Осаді, відбулася Архієрейська Божественна Літургія, яку очолив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин. Під час Літургії Архієрей висвятив на дияконів трьох випускників Івано-Франківської духовної семінарії: Володимира Майку, Ростислава Мацевка та Ігоря Ключу.

23 лютого – Івано-Франківська академія Івана Золотоустого отримала акредитацію освітньо-професійної програми «Богослов'я» рівня вищої освіти «Магістр» зі спеціальності 041 Богослов'я в Івано-Франківській академії Івана Золотоустого.

Березень

14 березня – Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин завітав на парафію Введення в храм Пресвятої Богородиці, с. Боднарів, Боднарівського протопресвітеріату, де уділив ієрейські свячення дияконам: Володимиру Юрківу та Роману Винничуку.

26 березня – газета «Нова Зоря» відзначила відразу два великі ювілеї – 95-ліття з часу заснування та 30-ліття з часу відновлення часопису. В рамках відзначення зазначених ювілеїв увесь колектив вирушив до паломницького центру Блаженного Симеона Лукача в с. Старуня Богородчанського району. Адже Блаженний священномученик був близьким послідовником засновника видання «Нова Зоря» – єпископа Станіславівського Григорія Хомишина, поховання якого після тюремної каторги, нажаль, невідоме.

31 березня – в Івано-Франківську стартував новий соціальний благодійний проєкт «#Піст – це...». Натхненниками та реалізаторами ідеї виступив Департамент інформації Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ. За словами організаторів, мета проєкту полягала у новому погляді на піст та зміні дещо банального ставлення до Великого посту як такого. В рамках проєкту у центральній частині міста на умовах безкоштовної соціальної реклами були розміщені сітілайти з промовистими закликами творити добро.

Квітень

18 квітня – у 5-ту неділю Великого Посту, у Івано-Франківську пройшла перша Хресна Дорога у режимі онлайн. Кілька тисяч осіб єдналося в молитві, заносючи прохання до Господа за припинення війни, видужання хворих та підтримку медиків. Очолив молитовну ходу Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин.

28 квітня – у Благодійній їдальні Карітасу Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ окрім гарячого обїду, який люди отримують щодня, нужденним роздали 250 продуктових наборів до Великодня. Паски та продуктові набори освятив Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин.

Травень

09 травня – в Івано-Франківську відбулася онлайн-молитва на Вервиці за матерїв. Молитву провадив Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин. Лунала вона з Архїкатедрального і Митрополичого собору Воскресіння Христового.

09 травня – в другу неділя після Пасхи, яку ми називаємо «Томиною», Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин завітав до парафіяльної громади, що в мікрорайоні Пасічна по вул. Тролейбусна. Цього дня відбулася справді історична подія – освячення і відкриття на території гуртожитку медичного університету богослужбової каплиці Блаженної Йосафати Гордашевської.

09 травня – в Архїкатедральному і Митрополичому соборі Воскресіння Христового УГКЦ своє 10-ти ліття відзначила катехитична школа «Воскресіння», що діє при парафії. Святкову літургію з цієї нагоди очолив адміністратор Архїкатедрального собору та парох парафії Воскресіння Христового митр. прот. Юрій Новіцький.

10 травня – в духовній семінарії розпочалася конференція ректорів семінарій УГКЦ, мета якої полягає в ознайомленні з функціонуванням семінарій в Україні та за її межами. Загалом відбулося 12 робочих пленарних засідань. В підсумку, учасники конференцій напрацювали план для семінарій України на наступні 2 роки.

15 травня – в Івано-Франківську, на базі Архікатедрального собору Воскресіння Христового та Католицького лицю імені Василя Великого, відбувся фестиваль «Територія Аніматорів». У ньому взяли участь християнські аніматори, вчителі, педагоги, вихователі та усі, хто працює з дітьми та молоддю.

22 травня – в Івано-Франківській духовній семінарії ім. свщмч. Йосафата відбулося урочисте вручення дипломів випускникам семінарії. Святкове дійство розпочалося з Архієрейської Божественної Літургії, яку очолив Преосвященний єпископ Коломийський Владика Василій Івасюк, у співслужінні з отцями настоятелями.

31 травня – відбулася зустріч Глави УГКЦ Блаженнішого Святослава з персоналом та дітьми Івано-Франківської обласної дитячої клінічної лікарні. Патріарх завітав до онкогематологічного та реанімаційного відділень ІФ ОДКЛ. Метою зустрічі стало привернення уваги громадськості до проблематики захисту дітей та наголошення на тому, що доступна, якісна та безпечна медицина для дітей – обов'язок громади і держави.

Червень

03 червня – з нагоди Дня журналіста, що традиційно відзначають 6 червня, сьогодні в Івано-Франківську вперше провели «Медіа-сніданок з Митрополитом». Захід відбувся в духовній семінарії, а головною темою зустрічі стали «Відкриті двері Церкви». Участь у події взяли представники місцевих засобів масової інформації – інтернет-видання, телебачення, радіо та друковані видання.

06 червня – у неділю, в с. Погоня, Тисменицької громади, відбулася масштабна проща родин Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ, яку очолив Митрополит Володимир Війтишин. До відпустового місця у Погоні завітало більше тисячі паломників. Усі вони об'єдналися у спільній молитві за Боже благословення для своїх родин. Розпочалася проща з спільної молитви на вервиці за українські родини.

15 червня – в Духовній семінарії, з благословення Митрополита Володимира Війтишина, розпочалися дні духовної віднови для священнослужителів Архієпархії. Цьогоріч реколекції відбувалися в чотири тури, три з яких пройшли в стінах семінарії, а завершальний тур запланували на вересень в реколекційно-катехитичному комплексі урочища Підлюте. За час духовної віднови понад 410

душпастирів Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ мали нагоду почерпнути з щорічної програми реколекцій.

20 червня – коли наша Церква відзначає празник Зіслання Святого Духа, в Паломницькому центрі «Симеон Лукач», в селі Старуня, відбулася традиційна проща вірних Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ. Очолив моління Митрополит Володимир. Завершилася проща урочистим відкриттям та освяченням нової релігійної крамниці, яка стала першою філією вже відомої крамниці релігійної атрибутики «Нова Зоря».

21 червня – у понеділок Святого Духа, Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин освятив новозбудовану церкву Пресвятої Трійці УГКЦ та престіл у храмі на вул. Сухомлинського 14.

Липень

03-04 липня – у с. Маріямпіль, Галицького району, завершилася щорічна проща родин до Чудотворної ікони Матері Божої. Очолив спільну молитву Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський УГКЦ Митрополит Володимир Війтишин. Проща до Матері Божої, прославленої в Маріямпільській Чудотворній іконі, традиційно тривала протягом двох днів. Її програма передбачала насичену молитовну та духовно-мистецьку частини.

09 липня – у Івано-Франківській академії Івана Золотоустого відбулися урочистості з нагоди вручення дипломів випускникам бакалаврату 2021 року. На свято завітали Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин, ректор Івано-Франківської духовної семінарії, протоієрей Олексій Данилюк, батьки, рідні та близькі випускників, представники засобів масової інформації.

11 липня – в Палаці Потоцьких пройшов II Фестиваль української родини, який ініціювала Комісія у справах родин і мирян Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ спільно з Службою у справах дітей, Департаментом культури та Департаментом молодіжної політики та спорту виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради.

25 липня – у неділю, в м. Галич відбулася історична подія – моцї блаженних новомучеників УГКЦ Владики Симеона Лукача та Владики Івана Слезюка урочисто та молитовно перенесли до

новозбудованого храму, названого на честь блаженних мучеників Станіславівських.

25 липня – Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин освятив найбільший храм в Івано-Франківську – новозбудовану церкву Святих Володимира і Ольги та престіл у храмі на вул. Вовчинецькій 223.

31 липня – Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав здійснив чин освячення новозбудованого храму Блаженних священномучеників Станіславівських – Симеона Лукача, Григорія Хомишина та Івана Слезюка, що на Галич-горі.

Серпень

01 серпня – на Прикарпатті завершилась Всеукраїнська Патріарша проща до Галицької чудотворної ікони Матері Божої. Протягом двох днів прочани з різних куточків Прикарпаття, цілої України та навіть з-за кордону, перебували на крилоській горі в молитві, беручи активну участь у щорічній прощі. 1 серпня відбулася кульмінаційна частина всієї прощі – Архієрейська Божественна Літургія, яку очолив Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав.

19-20 серпня – з робочим візитом на Прикарпаття завітала нова президентка Карітасу України пані Тетяна Ставнича. В рамках візиту пані Тетяна ознайомилася з новими, та вже діючими проєктами Івано-Франківського Карітасу. Особливим моментом перебування на Франківщині став детальний екскурс об'єктами Івано-Франківської Архієпархії в супроводі Архієпископа і Митрополита Владика Володимира Війтишина та інших представників Курії.

22 серпня – у неділю Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин освятив новозбудований храм Святого Пророка Іллі, що у с. Жалибори, Галицького району.

30 серпня – в рамках конференції керівників закладів освіти, в Католицькому ліцеї ім. св. Василя Великого відбулося підписання Меморандуму про співпрацю Церкви та освітніх закладів Івано-Франківської ОТГ. Підписання документу відбулося між Івано-Франківською Архієпархією УГКЦ та виконавчим комітетом Івано-Франківської міської ради.

30 серпня – благодійний фонд «Карітас Івано-Франківськ УГКЦ» влаштував урочисте вручення портфеліків у рамках що-

річної благодійної акції «Перший портфелик». Акція відбулася у храмі Успіння Пресвятої Богородиці, що в с. Крихівці. Портфелики освятив Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин.

Вересень

18-19 вересня – протягом двох днів, духовно-паломницький центр Матері Божої у Погоні на Тисмениччині приймав паломників Міжнародної прощі Вервиці. Цьогоріч вона була приурочена молитві за мир в Україні, єдність Церков та збереження християнських цінностей.

19 вересня – у неділю, з нагоди урочистостей з відзначення 1123-ліття міста Галича стало відомо про те, що довголітньому Патріарху УГКЦ Блаженнішому Любомиру Гузару присвоїли звання почесного громадянина міста Галича.

26 вересня – Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин освятив новозбудовану церкву святого архистратига Михаїла, що у місті Долина, Калуського району.

30 вересня – священники Івано-Франківської Архїєпархїї перемогли на VI Всеукраїнському турнірі з міні-футболу ім. Блаженного Омеляна Ковча. Змагання між священниками та дияконами УГКЦ вперше проходили в Мукачеві.

Жовтень

02 жовтня – в Івано-Франківській духовній семінарії відбувся з'їзд катехитів. Участь у ньому взяли близько 220 катехитів з усіх протопресвітеріатів Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ.

05 жовтня – в Івано-Франківську урочисто відкрили нову філію Архїєпархїальної крамниці «Нова Зоря». Новий магазин розпочав свою діяльність в приміщенні навчального корпусу Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ, що по вул. Софрона Мудрого, 22.

20 жовтня – благодійна організація «Карітас» Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ відсвяткувала 30-літній ювілей своєї діяльності на Прикарпатті. З цієї нагоди в каплиці духовної семінарії свщм. Йосафата відбулася подячна Архїєрейська Божественна Літургія, яку очолив Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський

Владика Володимир Війтишин. Щороку тисячі голодних, покинутих та потерпілих від важких життєвих обставин знаходять підтримку в церкві, оскільки благодійна організація «Карітас» намагається нікого не залишити без допомоги.

24 жовтня – Митрополит Володимир звершив архієрейське богослужіння в храмі Покрови Божої Матері, що в с.Негівці, Войнилівського протопресвітеріату, з нагоди освячення новозбудованого храму Покрови Божої Матері

29 жовтня – в Івано-Франківську розпочав свою роботу V Митрополичий синод. Робочим зустрічам передувала Архієрейська Божественна Літургія, а в ході робочого засідання учасники Митрополичого Синоду розглядали важливі питання та працювали над рішеннями для покращення духовного життя вірних.

Листопад

15 листопада – у с. Посіч Старолисецької ОТГ, відбулося відкриття нового реколекційного дому отців Згромадження Воплоченого Слова. Чин освячення дому та престолу внутрішньої каплиці Благовіщення Пресвятої Богородиці звершив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин.

18 листопада – в Івано-Франківську, при Архікатедральному і Митрополичому соборі Воскресіння Христового, розпочав свою роботу 5-ий міський центр масової вакцинації населення проти COVID-19.

26 листопада – з нагоди ювілею заснування радіо «Дзвони», в Архікатедральному і Митрополичому соборі Воскресіння Христового, відбулась Архієрейська Божественна Літургія, яку очолив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин. Співслужили архієрею директор радіо о. Софрон Зелінський, керівник Департаменту інформації Івано-Франківської Архієпархії о. Іван Стефурак та численно зібране духовенство.

28 листопада – у неділю, у с. Іваниківка, Богородчанського району, відсвяткували 30-ліття освячення храму святого Архистратига Михаїла. Святкову Божественну Літургію очолив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин.

Грудень

3 грудня – з нагоди Міжнародного дня людей з інвалідністю БФ «Карітас» Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ організував святкову подію для людей з обмеженими можливостями. Відвідав захід також Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин, який вділив кожному з присутніх своє благословення.

5 грудня – в неділю, в м. Бурштин відзначили 20-ліття освячення храму Священномученика Йосафата. Парафіяльна спільнота зібралась на богослужіння, щоб подякувати Богові за всі дари, отримані протягом двадцяти років та просити в Господа благословення на майбутнє служіння. Архїєрейську Святу Літургію очолив Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин у співслужінні о. декана Дмитра Шмігеля та численного духовенства.

13 грудня – відбулася знаменна для усього Прикарпаття подія – відзначення 10-річчя проголошення Івано-Франківської Митрополії УГКЦ. Створення Івано-Франківської Митрополії стало вінцем праці людей різних поколінь, їх піднесень і падінь, терпінь і переслідувань у їх відданості у служінні Богу та Його святій Церкві. З цієї нагоди святкове Богослужіння очолив Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Патріарх Святослав. На початку свого візиту Предстоятель, разом з присутніми архїєреями та священнослужителями, освятив нові горельєфи на Архїкатедральному і Митрополичому соборі Воскресіння Христового.

14 грудня – Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Патріарх Святослав в рамках свого візиту на Прикарпаття з нагоди відзначення 10-ліття Івано-Франківської Митрополії УГКЦ прибув до Національного технічного університету нафти й газу. Ціль візиту Предстоятеля полягала у заснуванні та будівництві нової екологічної культури, процесів співпраці та діалогу задля сталого розвитку.

16 грудня – розпочалось навчання в Інституті Постійної Форматії Івано-Франківської Архїєпархїї. Сотня священників протягом одного року матимуть нагоду поглибити свої знання та ознайомитись із сучасними викликами, які стоять перед Церквою.

19 грудня – в неділю, Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин здійснив чин освячення новозбудованого храму Св. Миколая у парафії УГКЦ, що в с. Чор-

нолізці, яка налічує всього 13 сімей.

20 грудня – з нагоди ювілею 10-ї річниці Івано-Франківської Митрополії УГКЦ, Курія Івано-Франківської Архієпархії видала книгу-монографію про Станіславівських та Івано-Франківських Архієреїв УГКЦ: духовних провідників Прикарпаття. Видання відкриває сторінки життя та діяльності єпископів в період з проголошення папою Левом XIII Станіславівської єпархії 1885 року і до сьогодні.

31 грудня – Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин очолив подячну Божественну Літургію за прожитий 2021 рік в Архікатедральному соборі Воскресіння Христового. За доброю традицією провести старий рік та просити Божого благословення в новому, до Архікатедрального собору прийшло помолитися чимало мирян.

Дякуємо Богові та кожному, завдяки кому цей рік і справді був виявом великих Божих ласк!

ПРОПОВІДІ ПРОТОПРЕСВІТЕРІВ

Свята Божественна Літургія і священник

Автор: **о. Мирон Яшук**

Виголошено: **2 лютого 2021 р. Б.**

Відомий автор аскетичних книжок, блаженний о. Колумб Марміон говорить так: «Щоб гідно говорити про цю Хрестову Жертву, треба б радше бути ангелом, ніж чоловіком. І навіть ангел, не був би в силі пояснити всі таємниці престола, бо тільки Бог, може зрозуміти повну вартість Жертви Бога.» Свята Літургія – це найважливіший обов'язок кожного священника.

Декрет Другого Ватиканського Собору «Про Літургію» говорить: «Літургія - є тією вершиною, до якої прямує діяльність Церкви і, одночасно, є тим джерелом, звідки випливає вся її сила.» А у декреті «Про пресвітерів» сказано так: «В Євхаристії міститься все добро Церкви, тобто сам Христос, наша Пасха, життєдайний хліб Небесний.»

Уже згаданий блаженний о. Колумб Марміон роздумуючи каже: «Хоч би священник через ціле своє життя нічого не виконував, крім щоденної побожної відправи св. Безкровної Жертви, а навіть хоч би це довершив тільки один раз у житті, то сповнив би діло, яке в ієрархії вартостей є більше від подій, якими захоплюється світ. Бо наслідки кожної св. Літургії тривають через вічність, а вічність є тільки те, що Боже.» Св. Літургія є - найсвятіша чинність священника.

Відомий богослов Хом'яков стверджує, що: «В Літургії знаходиться ціла повнота церковної науки й церковного духу, не у звичайних знаках і символах, але у Слові Життя і Правди з висоти натхнення. І тільки той розуміє Церкву Христову, хто розуміє Божественну Літургію». Св. Літургія - це щось найцінніше і найсвятіше, що має Христова Церква і вона є осередком цілого католицького богослужіння.

Через що, священник стає священником? Через дану йому владу приносити Безкровну Жертву Служби Божої, і цей привілей зарезервований тільки одному священникові. Після Другого Ватикан-

ського Собору в Західній Церкві деякі жінки, дивлячись на Церкву не як на Божу, але як на людську установу, починають домагатися, щоб і їх допускали до св. Тайни священства.

Вони забувають, що Церква не тільки людська, але й Божою установою, а над Божою установою не можна дискутувати, хто тут, і яке має право.

Св. Тайна Священства - це привілей залежний від Бога, а не право, що його кожний чи кожна може домагатися.

І цей привілей дав Ісус Христос тільки своїм Апостолам і їх наслідникам на землі. І це - аксіома. Тут основною справою є - Божий поклик. Христос не дав влади священства, навіть своїй Матері, Пречистій Діві Марії. Відправа св. Літургії - це найсвятіший обов'язок, який священник має на землі. Св. Іван Евдес говорить так: «Св. Жертва Служби Божої така священна, що нам треба було б три вічності, щоб її гідно відслужити. Перша вічність це - на Приготування; друга вічність це - на повну відправу Любові, а третя вічність це — на Благодарення».

Блаженний Праведник, Митрополит Андрей Шептицький про святість Літургії так говорить: «Немає святішого, величнішого та важливішого діяння, ніж страшна Жертва св. Літургії. Коли священник приступає до жертovníка, тоді його чин перевищує у важливості всі діяння людей, що їх історично записують, як важливі історичні події на землі. Навіть найбільші події у світі виглядають малозначними в порівнянні з одною відправленою Службою Божою».

Один аскет дуже влучно зауважив: «Ми священники, маємо два сходи сонця кожного дня: один природній схід сонця, а другий, ще ясніший - це Євхаристійний схід сонця Служби Божої».

Св. Літургія вимагає величезної: святості, відповідальності і підготовленості кожного священника. Про ці, так відповідальні речі св. Іван Золотоустий навчає так: «Коли священник призиває Св. Духа і приносить престрашну Христову Жертву, і часто дотикається Господа всіх, то скажи мені, з ким нарівні ми поставимо його (священника)? Якої чистоти треба від священника вимагати, і якої побожності? Розвале, які повинні бути руки того, хто справує таку службу... А який повинен бути його язик, що проголошує такі страшні Божі слова? Від кого повинна бути чистіша і святіша душа і серце, що приймає таку благодать Святого Духа?» - запитує св. Іван Золотоустий. А на іншому місці він застерігає так: «Ніщо так не гнівить

Господа Бога, як недостойне священнослужіння».

Відомий апостол інтронізації Христового Серця в родинях о. Матео запитує: «Чому, в наших критичних часах, так мало бачимо святих священників на проповідальниці, і у сповідальниці? Тому, що, на привеликий жаль, немає досить святих священників».

Св. Літургія це - основна гідність священника. Читаємо в житті св. Франциска з Ассїжу, що одного разу, коли люди його вітали в одному селі в Ломбардії, то один чоловік пробрався крізь юрбу до нього і, вказуючи на місцевого священника, сказав: «Скажи мені чоловіче Божий, як цей душпастир може вимагати від нас пошани, коли він явно живе у тяжкому грісі?». Св. Франциск приступив до цього священника, клякнув перед ним і поцілував його руку, кажучи: «Не знаю, чи ці руки чисті чи ні, але одне добре знаю, що вони дотикаються мого Господа, тому я з пошаною до Христа, віддаю почесть Його заступникові».

Св. Папа Іван Павло II, відвідуючи Францію 1 червня 1980 року, стрівся з 90-тис. групою молоді Парижу на найбільшому стадіоні столиці. Замість промови Папа вирішив давати відповіді на список 20-х запитань, приготовлених для нього. 10-те запитання звучало так: «Як Ви, як Папа, дивитися на священника сьогодні?» На це Папа відповів коротко: «Я є Папою 2-а роки, Єпископом понад 20-ть, однак найважливішою справою для мене завжди залишається факт, що я Священик; факт, що як священник я можу служити Пресвяту Євхаристію кожного дня; що можу відновляти Христову Жертву і в Ньому віддавати все для Небесного Отця: всі речі, світ, людство і себе самого».

Отже, слід нам священникам, глибоко призадумуватися над тим, як ми маємо, зі страхом Божим, чинити перед Службою Божою, під час відправи, і після Служби Божої, аби остерігатися непошани і Божого прокляття.

Ми, священники, повинні завжди добре приготуватися до Служби Божої до того, поки будемо її відправляти. А під час самої відправи, мати належну пошану, а після завершення слід, обов'язково, відбути благодарення.

Амінь!

Автор: **о. Ігор Бронівський**Виголошено: **6 квітня 2021 р. Б.**

Високопреосвященний Владико!

Всесвітліші та всечесні отці!

Не є секретом, що кожному із нас Бог дав якийсь відрізок часу. Поставив нас на цю земну дорогу, щоб ми її достойно пройшли. Пройшли не самі, а з Ним. Тому ми зустрічаємося з різними подіями і ситуаціями.

Коли все добре, то здається, що те, що з нами трапляється є нами контрольоване, в наших руках. А деколи навпаки, неочікувано, трапляються у нашому житті неприємності. Мимоволі виникає питання: «Чому зі мною це сталося? Якою має бути моя реакція? Як вибрати правильне рішення з поміж багатьох варіантів?» Питань багато. Але в цьому випадку св. отці кажуть, що відповідь коли ми зрозуміємо, що події з якими зустрічаємося не є випадковими, а мають певну закономірність.

Хтось може сказати, що на все є Воля Божа. Хтось скаже, що все залежить від людини. Але в нас є достатньо підстав, на основі Св. Письма стверджувати, що не все, що відбувається є Воля Божа. Багато залежить від людської поведінки, або від її вибору.

В Старому Завіті у книзі Второзаконня читаємо: «Життя і смерть появив я перед тобою, благословення і прокляття. Вибирай життя, щоб жити на світі тобі і твоєму потомству» (30,19). Бог ставить перед людиною вибір. Відповідь за людиною.

Тому тему для сьогоднішніх духовних роздумів я вибрав таку: «Що посієш, те пожнеш». Земне життя, в якому ми є безпосередніми учасниками, має принцип бумерангу. В світі немає нічого випадкового. Будь-яка подія має причину і наслідок. Згідно закону причин і наслідків, щастя, радості, душевний спокій, здоровий сон не приходять як чудо. Це все не виграється в лотерею. Тому якщо ми отримали від нашого Господа благословення, якийсь дарунок, то це є результат нашої віри та молитви і дій.

Ап. Павло в посланні до Галатів пише: «Не обманюйтеся, Бог осміяний бути не може. Бо що тільки людина посіє те саме і пожне» (6,7). Отже, що є посів, то є жнива. Те, що ми посіяли вчора, або

зробили вчора, впливає на наше сьогодні, а те, що ми зробили сьогодні, впливає на завтра. Сіємо ми, а збирати врожай можуть наші діти або внуки. В цьому законі «що посієш то пожнеш» є дуже важливий процес, чи фактор, що жнива завжди більші за посів. Сіємо одне зерно, а збираємо колос. Сіємо добро збираємо добро, сіємо зло збираємо зло вже у більшому форматі. Пророк Осія говорить: «А що вітер вони засівають, то пожнуть бурю» (8,7). Цей закон, згідно Божої науки, працює не так як в аграрному секторі. Ми це довідуємося у притчі про кукіль у Мт. 13. 24-30. Навіть якщо з наших рук впаде зерно зла, то поки воно не вкорінилося у наших силах не дати йому рости. Бог завжди дає людині шанс.

Святіший Отець Франциск каже, що Він не змучується прощати. Бог ніколи не пам'ятає наших помилок, адже в Нього на першому місці – спасіння людини. В псалмі 8 є такі слова: «Що є людина, що Ти пам'ятаєш про неї і син людський, що Ти опікуєшся ним? Ти сотворив його мало чим меншим від ангелів і славою та честю увінчав його» (5-6). Коли згрішили ангели, Бог їх покарав, коли згрішила людина Він послав Свого Сина її рятувати.

Тому стараймося у нашому житті сіяти лише добрі зерна.

Віра блаженних новомучеників

Автор: **о. Зореслав Котович**

Виголошено: **6 липня 2021 р. Б.**

У кінці червня (27) наша Церква святкувала пам'ять блаженних новомучеників. Новомученики УГКЦ – це 28 осіб, що їх проголосив блаженними у 2001 році св. папа Іван Павло II. Серед новомучеників є єпископи, священники, монахи, монахині та один мирянин. Усі вони, окрім блаженної Йосафати Гордашевської, зазнали переслідувань комуністичною владою. Імена та подвиг декотрих з них нам більше відомі, інших ні. А однак зі страждань усіх їх, навіть тих, що нам незнані, базується наша віра, адже їхніми стражданнями виростає та оновлюється Церква.

Історії подвигу давніх та нових мучеників нашого та інших народів доволі різноманітні, але усі навчають вселенську Церкву стояти незламно у свідченні Христа, губити своє життя заради Нього, щоб це життя знайти (пор. Мт. 16, 25). Як знаходили життя наші блаженні? Хтось був зварений у котлі, хтось розстріляний, хтось спалений у концтаборі, хтось побитий та облитий водою на морозі, хтось розп'ятий на стіні окремого коридору, хтось виснажений стражданнями, хтось замордований у лісі, хтось загнаний на край світу. По-різному знаходили вічне життя, але усі, за Христовим словом, губили своє земне життя заради Нього. Усі уподібнювалися Господеві в Його стражданнях за життя світу. Комуś було даровано уподібнитися до страстей Господніх навіть в дуже очевидний спосіб (наприклад бл. Іван Зятик був катований у Велику (Страсну) П'ятницю, а бл. Зиновій Ковалик був розп'ятий на зразок Христа).

Серед розпачу та безвиході буремних часів могло здаватися, що страждання наших блаженних марні, адже їхні смерті у страшних муках спричинили негайне зруйнування існуючого порядку та залишались закритими для розголосу народові. Однак християни знають, що страждання ніколи не є марними, а страждання в ім'я Христове й поготів. Стражданнями наших блаженних вистояла Церква, знищилась насильницька ідеологія (нехай не відразу, а поступово), передалась незламність духа наступникам, укріпилась віра, зберегалась любов. Їх ненавиділи всі мучителі, але жоден волосок з їхніх голів не впав без відома Отця (пор. Лк. 21, 17-18) і без незглибимої

користі для нас, бо живемо вірою, ними переданою.

Мученики – це ікона Євангелія Блаженств, пережита аж до пролиття крові, вони становлять знак надії для наших і прийдешніх поколінь. Вони показали, що любов є сильнішою від смерті.

У їхньому протистоянні таємниці беззаконня, незважаючи на людську неміч, змогла засяяти сила віри та Христової благодаті (2 Кор. 12, 9-10). Їхнє переможне свідчення виявилось насінням нових християн (Тертуліан. Апол 50, 13).

Нехай їхнє свідчення не залишиться для нас тільки причиною до хваління, а навпаки нехай стане запрошенням до того, щоб їх наслідувати. Через Хрещення кожен християнин покликаний до святості. Не від усіх вимагається, як від нових блаженних мучеників, найвищого випробування через проливання крові. Однак кожному поручено завдання йти за Христом із щоденною та витривалою самовідданістю (св. Іван Павло II на Літургії у Львові 27 червня 2001).

Автор: **о. Богдан Курилів**Виголошено: **7 вересня 2021 р. Б.**

Преосвященний Владико!

Всесвітліші і всечасніші отці!

Нам всім неодноразово в часі служіння Божественної Літургії доводилося чути такий прокімен: «Возносіть Господа Бога Нашого і поклоняйтесь підніжжю ніг Його, бо святе воно (Пс. 98,5)», а разом з ним і стих: «Господь воцарився, нехай гніваються люди (Пс. 98,1)». Останній в мене особисто завжди м'яко кажучи викликав збентеження і здивування.

В різних перекладах Св. Письма цей стишок перекладено по-різному: хтось вживає словосполучення «гніваються народи», хтось – «тремтять народи», ще інші – «обурюються народи». В церковнослов'янському Псалтирі говориться: «Господь воцарися, да гніваються людіє».

Звичайно, то в нас постає питання: «Якщо Господь воцарився, то чому люди мають гніватися чи збурюватися?». Здається, що якщо Господь царює, то в світі мав би наступити мир, любов та спокій. Цей псалом відноситься до тих псалмів, в яких пророк Давид провіщає про народження Месії. Євангелист Матей у II розділі пише такі слова: «Коли Ісус народився в Вифліємі Юдейським за днів Ірода-царя, мудреці прийшли в Єрусалим зі Сходу і спитали: «Де цар Юдейський, що оце народився? Бо ми бачили його зорю на Сході і прийшли Йому поклонитися». Почувши це, цар Ірод стривожився, і увесь Єрусалим із ним». (Мт. 2:1-3)

Тому передбачаючи ці події, Давид говорить, що Господь воцарився, як Сам Він про це сказав: «Я на те народився, щоби царствувати» (Ів. 18:37). Святитель Атанасій Великий в коментарі на цей Псалом говорить: «Господь воцарився, нехай гніваються люди. Христос є той Цар, царську владу Якого не визнають юдеї... Він Той Самий Цар, що в останні часи буде царювати над усіма живучими на землі...» Отже, нехай гніваються чи нехай збурюються народи, бо народився Цар-Месія, якого вони не приймуть. Саме народження та царювання Христа привело в гнів, злість та обурення царя Ірода та юдеїв.

Перед Богом мають тремтіти народи, які не визнають Його, бо вони не зазнають Божого милосердя. Господь вислуховував молитви Мойсея, Арона, Самуїла і кожного хто до нього звертався. Коли народ дотримував Заповідей Божих, Він промовляв до них в стовпі хмари, був для них милосердним. Тепер, коли чуємо псалми, пророків і Закон, які були написані до пришествя у плоті Господа нашого Ісуса Христа, нехай нашою єдиною турботою буде бачити у них Христа” (Св. Августин, на псалом 98/1).

В 1963 р. у Римі у видавництві оо. Василіян вийшла друком книга Святого Письма Старого і Нового Завіту перекладу о. д-ра Івана Хоменка. У ній цей контраверсійний стих звучить як: “Господь царює, нехай тремтять народи”.

Тому є побажання і прохання перед Синодальною літургічною комісією при друкуванні нових видань богослужбових книг для уникнення замішання використовувати таку версію. І ще одне. При відправі заупокійних богослужінь в мирній ектенії на Святій Літургії коли йде вселенське поминання згадується тільки «отців і братів наших». Складається враження, що ми не хочемо молитись також за спочилих «сестер у Христі». Тому є ще і це прохання перед Синодальною літургічною комісією про впорядкування відповідних текстів.

Греко-католицьке духовенство в Галичині в кінці 19 ст.

Автор: **о. Юрій Новіцький**

Виголошено: **5 жовтня 2021 р. Б.**

В кінці 19 ст. до складу Галицької митрополії УГКЦ входило 3 єпархії:

- Львівсько-Галицька-Камянецька
- Перемишльсько-Самбірсько-Сяноцька
- Станіславівська

Дві останніх єпархії очолювали єпископи, а митрополію і Львівську єпархію - Львівський Архієпископ і Митрополит.

Найнижчу базову ланку єпархії Церкви становили парафії. В галицькій митрополії було 1870 парафій, зокрема в Станіславівській 516. Нерідко одна парафія обіймала 2-3 села, де була матірня церква, а решта – дочірні. Духовна семінарія була тільки у Львові, аз 1907р - у Станіславі. Юнак, який хотів вчитися в семінарії, мав мати гімназійну освіту і добрі характеристики. Курс навчання тривав 4 роки. В семінарії вивчали:

- Церковні обряди
- Церковний спів
- Церковно-слов'янську мову
- Основи сільського господарства

Обов'язковим було навчання на богословському факультеті Львівського університету. Кращі студенти мали можливість вчитися в Європейських навчальних закладах, а саме:

- Греко-католицька семінарія при Церкві св. Варвари у Відні
- Інститут Августінеум у Відні
- Колегія св. Атанасія у Римі

Перед свяченнями кандидат мав пройти 6-тижневу підготовку в пресвітерському домі, що були в кожній єпархії. Після реколекцій та іспиту кандидат отримував свячення від свого єпископа і приступав до праці.

Парафіяльне духовенство поділялось на 3 основні категорії:

- Парохи
- Завідателі
- Сотрудники

На 1900 рік в Станіславівській єпархії було 400 парохів. За рішенням Львівського Собору 1891 р парох мав бути прикладом і центром духовного життя парафії, постійними практиками його є молитва, часта Сповідь, чування, піст, читання Святого Письма, якнайчастіше відправлення богослужіння. Вже на початку 20ст праведний митрополит Андрей Шептицький видав розпорядження про те, що кожний священик протягом 4 років мав повністю прочитати Біблію.

До адміністративних обов'язків пароха належало ведення метричних книг, збереження церковного майна, храму, парафіяльних будинків, землі. Парохи виконували частково державні обов'язки, тому частковий контроль, як над чиновниками нижчого рангу, здійснювали органи державної влади. За урядовим розпорядженням 1856р намісництво або повітове староство могло вимагати покарання або усунення пароха з парафії від ординаріату. Проте державні органи не мали права карати священиків самочинно. Парох міг бути усунений з парафії лише внаслідок канонічного процесу. У випадку смерті пароха на його місце призначали завідателя - тимчасового управителя парафії. Призначення завідателя не означало, що він стане парохом. Найчастіше конкурс вигравав інший священик, а завідатель залишався завідателем, або ставав сотрудником. Завідателі часто переїжджали з місця на місце, тому побутувала думка: «Три рази переїжджати, то так як раз погоріти» Завідатель, виконуючи ту саму роботу що й парох, отримував 30% доходу пароха, однак за церковними нормами він не міг обіймати цієї посади довше, ніж півроку.

На 1900 рік в Станіславівській єпархії було 84 сотрудники. Згідно з церковною практикою нововисвячений пресвітер, перш ніж стати парохом, мав кілька років побути сотрудником або завідателем. Нерідко цей період розтягувався на десятиліття.

Всі сотрудники поділялись на 4 категорії:

- Систематичні
- Приватні
- Експоновані
- З правом духовного управління

Якщо парафія налічувала 2-3 села, в кожному з яких діяла церква, то експонований сотрудник практично відповідав за одне село і був самостійним. Отримував платню від держави. Самостійними були сотрудники з правом духовного управління, найчастіше через похилий вік чи стан здоров'я пароха. Згідно з тодішніми канонічними правом священник не міг бути усунений з парафії аж до смерті. Тоді йому призначали сотрудника. Якщо його доходи були недостатніми, то єпископ мав подбати про утримання такого сотрудника.

Систематизовані сотрудники призначалися в парафії, де громади налічували 1300-1400 осіб. Це була непроста і тривала процедура, бо світська влада не погоджувалась на відкриття додаткової дотації сотрудникам. Вони радили парохам взяти приватного сотрудника.

Чіткого переліку прав і обов'язків сотрудников не існувало, тому часто виникали непорозуміння. Приватні сотрудники були допомогою для парохів, які були вже фізично неспроможні, а парох хотів допомогти щойно висвяченим священникам з місцем першої праці. Як правило, це були родичі або добрі знайомі. Держава їм не платила нічого. Правда, такий парох міг подавати прохання до релігійного фонду і через посередництво Галицького намісництва міг отримати допомогу на сотрудника. Але треба було подавати свідоцтво «убогості» і щороку поновляти його.

На 1900 рік в Галицькій митрополії було 90 деканатів, в Станіславівській - 20. Декілька парафій об'єднували в деканат. На чолі деканату стояв отець-декан і один або два віце-декани. Деканальне урядування не вважалося довічним, але чіткого припису щодо часу не існувало. Деканат і віце-декани призначав єпископ. Статус декана був підкреслений привілеями. При в'їзді на деканальний огляд парафії місцевий парох і церковне братство зустрічали декана під церковний передзвін, віддавали йому належну честь і послух, визнавали першість в церкві і поза нею.

Декани мали привілей носити реверенду з пелериною і подвійними рукавами, чорним поясом з золотими китицями, спеціальна форма звертання «Всечесніший Отець». Декани мали також право на державну надбавку до зарплати.

Серед священників велися дискусії чи правильно є що єпископ призначає деканів, чи деканів мають вибирати на зборах священників, чи доцільно обмежити термін деканального управління 5 роками. Також пропонували посилити контроль за діяльністю деканів

аби запобігти неправдивій інформації. Все це свідчило про живий демократичний дух в житті парафій і деканатів. Отримання священиком парафій відбувалося за певною процедурою. У випадку смерті пароха консисторія оголошувала конкурс на звільнену парафію, який тривав 8 тижнів.

Священики, які хотіли би отримати парафію, подавали 2 підписані деканом документи: посвідчення про поведінку та кваліфікаційний табель. Ці документи вміщали його анкетні дані та інформацію про ревність у служінні. Обов'язковою умовою було проходження конкурсного іспиту, який складався з двох частин: наукового, де визначався рівень богословських знань та співбесіда. Обидва іспити відбувалися в консисторії при спеціально створеній комісії. Оцінки за екзамени вносили в свідоцтво, яке дозволяло ще 6 років приймати участь в конкурсах.

Надзвичайно важливим аргументом до допуску священика до іспиту була сплата до вдовичо-сирітського фонду.

Більшість священиків не були задоволені рівнем матеріального забезпечення. Державна допомога священикам в Австро-Угорській імперії була найнижчою. Основні джерела доходу були:

- Конгруа
- Ерекційні володіння
- Епітрихильні такси

Відповідно до категорії священики законодавчо мали платню від держави - конгруа. Ще в 1782р цісар Йосиф II з майна католицьких монастирів створив релігійний фонд. Крім того, священик подавав декларацію про доходи і витрати в намісництво, де могли нараховувати до конгруа. Цей документ діяв 10 років.

Для парохів платня складала 500 золотих римських (для порівняння вчителі заробляв 800 римських в рік, жандарм - 900). Сотрудники і завідателі мали 30% від платні пароха. Священики вимагали підвищити платню до 1000 золотих римських, а в містах до 1200. За державним законом 1896р конгруа було підвищено до 600 золотих римських.

Друге джерело прибутку - землі. Були парафії, які мали по 500-600 моргів поля, а були що мали 5-10 моргів поля (1 морг - 0.56 га). Часто на землі претендувала і громада, тому виникали непорозуміння, доходило і до судів. В загальному, священики не були зацікавлені у веденні сільського господарства. Значну частину при-

бутків священика становила плата за треби. Це і враховувала податкова служба при визначенні конгруа.

Релігійні послуги поділялись на:

- Обрядові (шлюб, похорон, благословення дому, освячення великодніх страв, овочів)
- Віросповідні (хрещення, миропомазання, євхаристія, сповідь, елеопомазання)

За перші священик мав право вимагати плати, за другі - винятково добровільні пожертви людей. Йосифінський патент 1785 р. давав уніфікацію тарифів за різні види релігійних послуг, але до кінця 19ст він втратив свою актуальність.

В кінці 19 ст різні політичні партії (радикали), різні чини населення використовували це проти священиків. Приклад: Антиалкогольні товариства і реакція на це власників шинків. Греко-католицьке духовенство визнавало й засуджувало зловживання з боку священиків, але такі факти були поодинокими, а спроби їх узагальнення були спрямовані проти церкви.

Митрополит Юліан Сас-Куїловський в 1899 році закликав священиків навіть в тих випадках, коли вони мали право на винагороду, керуватись милосердям, поміркованістю і любов'ю до своїх парафіян. Ці питання ставали предметом дискусій. Одні священики висловлювались за скасування оплати за треби за умови збільшення урядової платні, другі пропонували передавати все на державу, запропонувавши квитанції, треті виступали проти одних і других. 1898 р. Австрійський католицький єпископат розіслав по всіх деканатах формуляри з рубриками, де були вказана конкретна оплата за треби і запропонував урядові затвердити це офіційно. Однак це питання не було впроваджене.

В Австро-Угорській імперії діяла чітка податкова система. Духовенство оплачувало податок:

- Еквівалентний (рухоме і нерухоме парафіяльне майно)
- Домовий (за будинки релігійного призначення)
- Грунтовий (від доходів з землі)
- Податок на доходи (сюди входили оплата за викладання в школі, епітрихильні доходи, прибутки з богослужбових фондів).

Платити мали лише ті священики, прибуток яких був більше 630 золотих римських. Більшість греко-католицьких священиків не

мали таких доходів і не платили всіх податків. Але були випадки, коли старство завищувало доходи.

Приклад:

1890р в Долині завищили розмір доходу священників. Всі в деканаті мали заплатити великий податок. Справа дійшла до Віденського парламенту і староста Рудольф Цішка був знятий.

В 1898р була знижена ставка до 600 золотих римських і створено особисто - доходний податок. Тепер платили всі. Залишилось багато нерозв'язаних питань На кінець 19ст кількість одружених священників домінувала над кількістю неодружених. На 1900 р з 2243 священників одружених були 1724 (76,8%): 444 вдівці (19,7%) та 75 цілібати (3.3%).

Львівський Собор 1891 року під тиском польських правлячих кіл та австрійської нунціатури хотів запровадити обов'язковий цілібат для Галицької митрополії. Греко-католицьке духовенство зуміло тоді відстояти свої права. Вони стверджували, що священничі родини є головним джерелом поповнення національної свідомої інтелігенції, середовищем, що утримує населення при обряді, необхідною умовою праці серед православних і все це спирається на давню традицію.

Згідно з рішенням Львівського Собору 1891 року деканальні соборчики проводилися щонайменше 2 рази в рік, а як є потреба, то і більше. З 1897 року було прийняте рішення не менше як 4 рази в рік. Участь парафіяльного духовенства була обов'язковою. На соборчиках розглядали проблеми богословського і душпастирського характеру, а духовенству роз'яснювали розпорядження духовної та світської влади. Суспільно-національні питання не розглядалися. Для цього священники скликали священничі конференції. 1891 р у Львові утворилося Товариство св. Апостола Павла, яка пізніше отримало статус місійного. Місії проводили по селах 5-6 днів, була окрема програма (сповідь, святе Причастя, проповідь, наука, акафісти, молебні). Місії готувалися дуже ретельно і мали великий успіх. 1891 р с. Жужіль, Сокольський повіт - утворення Згромадження сестер- служебниць Пречистої Діви Марії. Так за 1893 рік було проведено 10 місій, планувалось ще більше. Тоді, власне, зародилася ідея проведення духовних реколекцій для священників. Вони, як правило, відбувалися в часі Великого Посту, тривали 4-5 днів і проводилися в монастирях, в основному ЧСВВ.

Перші духовні реколекції для священників відбулися у Львові 1891 р, проповідником був о. Єремія Ломницький, чернець василіянського монастиря в Добромилі. Один священник згадував, що попри ідеологічні, мовні, літературні погляди священники були об'єднані одним духом, спільною ідеєю як жити, щоб бути гідними священничого покликання. Великий успіх мали реколекції для священників, де проповідником був ігумен Василіян, тоді о. Андрей Шептицький.

Із спогадів:

«Знає отець-ігумен, як геніальний знаток душ людських, як дістатися до неї, як переконати розум, як волю схилити, як серце порушити до доброго. Хто слухає наук з таким великим жаром і запалом його устами голошених, не може опертися тому вогню любові Бога, який носить він у своєму серці, проповідуючи науку Божу».

Підводячи підсумок можна ствердити, що УГКЦ в цей історичний період розвивалася, вирішувалися всі проблеми та виклики. Деякі наболілі проблеми вдалося вирішити вже в 20-30 роках 20 ст. за митрополита Андрея Шептицького. Боже Провидіння у важкі часи історій посиляло нашої Церкві великих мужів. І якби не суспільні катаклізми (перша і другі світові війни. Революції, голодомори, підпілля) УГКЦ могла би стояти на набагато вищому рівні свого розвитку.

Праведний митрополит Андрей Шептицький - батько нації та реформатор Церкви

Автор: **о. Борис Гобир**

Виголошено: **2 листопада 2021 р. Б.**

Вплив митрополита Андрея Шептицького виходив далеко поза межі, визначені його церковним статусом. Його діяльність серйозно до торкнула майже всі ділянки життя українського суспільства спочатку австрійської, а потім польської Галичини. Його ідеї та бачення реформували Греко-Католицьку Церкву та визначили напрям її розвитку на десятиріччя наперед. Ще за життя його називали українським «Мойсеєм» та «Медічі», але він був також людиною, що мужньо переносила складні недуги, майже постійно потерпала від болю та хвороб. Митрополит також час до часу переживав розчарування та відчуття пригніченості. Його погляди та дії не завжди знаходили розуміння.

Шептицький не був ні непомильним, ні всезнаючим, його дорога не була шляхом переможних звершень. Однак митрополит був людиною. Надзвичайних якостей, його непохитність і виняткова мужність, впевненість у власних переконаннях були гідними подиву. Він ніколи не боявся йти проти течії і говорити правду, яка була неприємною для багатьох. Шептицький намагався бути і був голосом сумління, тим лідером суспільства, який вимагав, щоб християнські цінності пронизували всі ділянки життя.

Кілька штрихів до діяльності праведного митрополита

Митрополит Андрей Шептицький був найвпливовішою особою, що закордоном відкрито обстоювала інтереси української спільноти Галичини. Справа державно-політичного статусу Східної Галичини була однією з причин його довготривалого перебування за межами власної архідієцезії (з 1920 по 1923 роки). Підтримка української справи під час українсько - польської війни і на міжнародному форумі та затримання польською владою після його повернення вознесло Андрея Шептицького в очах його української пастви на престол справжнього батька нації.

«Пацифікація» (репресії польської держави супроти мирного українського населення) 1930р. Шептицький, доктор права, не міг

погодитися з методичними надуживаннями права найвищими представниками уряду та місцевої адміністрації. Саме тому він постійно акцентує на недопустимості в цивілізованій державі покарання без доказу вини. У своєму пастирському посланні, в листах до папи Пія XI та до нунція він намагався заперечувати відповідальність всіх українців до актів саботажу. Для Митрополита Шептицького найважливішим був аспект страждання безневинних жертв - українських селян, сільської та містечкової інтелігенції, що застосовували жорстокі покарання за не вчинені злочини.

Андрей Шептицький у ключових справах ГКЦ посідав досить безкомпромісну позицію, відстоюючи незалежність своєї церкви і свого єпископського уряду від державної влади. Зокрема, це стосується титулування «Галицький митрополит», відстоювання української мови у веденні метричних книг, забезпеченні рівних прав католикам східного обряду в Польській державі.

Фінансово-економічна діяльність

Митрополит Андрей Шептицький упродовж усього свого життя дотримувався думки, що роль Церкви в житті спільноти має бути багатосторонньою і відповідати потребам суспільства. Тому його діяльність в цій царині полягала в покровительстві українського бізнесу, особливо кооперативному рухові, в допомозі розвитку українським фінансово - банківським інституціям, в забезпеченні фінансової незалежності своєї Церкви через примноження нерухомих володінь Галицької митрополії.

Харитативна та меценатська діяльність

Однією з найважливіших рис Митрополита Андрея Шептицького є його надзвичайна людяність і гуманізм. Його життя за великим рахунком стало посланням любові. Важливою в його служінні стала турбота про звичайних людей, які були, а деколи і не були, членами його пастви. Митрополит знаходив час для зустрічей з тими, кому допомагав. Для цих справ Митрополит не шкодував часу і зусиль. Його благодійництво було не просто грошовою допомогою, а радше виявом майже батьківської турботи і любові, якої потребували люди, особливо молодь. До найбільш зреалізованих проєктів Митрополита входять: заснування шпиталю «Народна лікарня» у Львові, порадилиці для матерів (поліклініка для жінок та дітей), санаторій для хворих дітей у Підлютому, створення Національного музею у Львові.

Реформування ГКЦ

Реформування ГКЦ за думкою Андрея Шептицького базувалося на двох наріжних каменях: візантинізації та українізації. Митрополит Шептицький вважав, що Церква потребує оновлення, потужного імпульсу до розвитку. Повернення до візантійських джерел може бути таким імпульсом. Візантинізація - це був комплекс заходів щодо очищення греко - католицького обряду і повернення до традицій Київської митрополії. Це був інструмент для створення самобутнього культурно-релігійного обличчя своєї церкви. Він писав у 1931 р. «...безумовно нам треба перестати наслідувати, треба нам бути собою, бо лиш так зможемо щось Церкві принести, щось для неї зробити».

За роки Митрополита Шептицького ГКЦ впевнено українізувалась, ставши інституцією загальнонаціонального значення. Митрополит багато уваги приділяв збереженню національних традицій в церковному житті, плеканню релігійних пісень, українському духу, запровадженню української мови до богослужінь. Для Андрея Шептицького українське обличчя ГКЦ було важливим для досягнення релігійної єдності всіх українців під верховенством Римського престолу. Важливими віхами у реформуванні ГКЦ були: оновлення і розвиток монашого життя і заснування у 1928 р. Львівської богословської академії. Але найголовнішою і найскладнішою справою було реформування обряду - літургійна реформа (ініціатором літургійної реформи був сам Митрополит, який своїми ідеями підштовхнув конгрегацію Східних Церков впритул зайнятися цим питанням). Першою ревізованою літературною книгою став «Служебник Літургії святого Івана Золотоустого», 1940 р. На жаль через драматичні історичні обставини ця ділянка праці Митрополита Шептицького залишилася незавершеною.

У багатьох справах Церкви Шептицький був провісником і йдеться не тільки про УГКЦ. Його погляди на те, що майбутнє Церкви залежатиме від відкритості, взаємодії з суспільством та іншими релігійними спільнотами знайшли критичне втілення в рішеннях II Ватиканського Собору.

РОЗВАЖАННЯ НАД ПОСТАТТЮ СВЯТОГО ЙОСИФА ОБРУЧНИКА

Автор: о. Михайло Сушко

Виголошено: 7 грудня 2021. Б.

Свого часу Святіший Отець Папа Пій XII сказав: «Якщо хочете бути поруч із Христом, повторюю вам: *Ite ad Ioseph* - Ідіть до Йосифа!».

Завершується 2021 рік, проголошений Папою Франциском Роком святого Йосифа. Минулого року своїм Апостольським листом *Patris corde* (Із серцем батька) Папа Франциск запросив нас усіх роздумувати над великою постаттю, яка несправедливо є забута - це постать святого Йосифа.

Наші роздуми сьогодні хотів би почати зі слів відомої французької стигматки Марти Робен, яка протягом 53 років жила тільки Пресвятою Євхаристією. Вона пророкувала, що ХХІ століття буде «століттям святого Йосифа». Чому? Тому, що це століття, в якому найбільше атакується сім'я, сімейні цінності, і саме батьківство.

Кілька об'єктивних причин які вплинули на таке рішення Папи, відносно написання цього Апостольського Листа та проголошення Року святого Йосифа. Перш за все цього року відзначаємо 150 річницю від дня проголошення блаженним Пієм IX святого Йосифа покровителем Вселенської Церкви. На початку свого понтифікату (10 грудня 1847 р.) Папа Пій IX задовольнив прохання 153 єпископів та 43 генеральних настоятелів монаших орденів, які звернулись до нього, щоб проголосити окреме свято Покрови Святого Йосифа. Святіший Отець своїм указом «*Quaemadmodum Deus*» від 10 вересня 1847 року запроваджує це свято в церкві, а 8 грудня 1870 р. після завершення I Ватиканського Собору, небесним покровителем якого був святий Йосиф, проголошує Святого Йосифа Покровителем Вселенської Церкви.

Папа нагадує, що з батьківським серцем «Йосиф любив Ісуса, якого називають у всіх чотирьох Євангеліях «сином Йосифа», який «мав сміливість взяти на себе законне батьківство Ісуса». Він наголошує, що після «Марії, Божої Матері, жоден святий не займає такого місця в папському наставництві, як Йосип, її чоловік»: «Блажен-

ний Пій IX проголо-сив його «покровителем католицької церкви», преподобний Пій XII представив його «покровителем трудящих», а святий Іван Павло II як «охоронця Спасителя». У свою чергу, люди до святого Йосифа звертаються як до «покровителя доброї смерті».

Ділячись своїми «особистими роздумами про цю надзвичайну постать, таку близьку до кожного з нас», Святіший Отець Франциск зазначає, що кожен може знайти у святого Йосифа «заступника, помічника і провідника у важкі часи». Дуже цікавим є той факт, що під час другої світової війни жоден храм, посвячений на честь святого Йосифа Обручника, не був пошкоджений чи зруйнований. Також храм святого Йосифа Обручника, в якому маю честь служити, від моменту свого освячення, а це 1912 рік - до сьогоднішнього дня ніколи не був зачинений, хоч всі храми в Івано-Франківську, за виключенням Архїкатедрального собору, були зачинені за часів атеїстичного режиму.

Папа Іван Павло II в Апостольському Листі «Redemptoris Custos» 1989 підкреслює надзвичайно важливу роль у житті Ісуса та Марії святого обручника Йосифа. У цій родині Йосиф є батьком, але для Івана Павла II важливо показати, що Марія родила від Святого Духа. Йосифа Папа згадує як батька виключно в цьому Апостольському Листі. В інших документах Святий Папа згадуючи святого говорить про нього як про прийомного, названого батька, обручника і т.д.

Якщо можна так сказати то це рішення святішого Отця Франциска відносно своїх попередників на Петровій кафедрі дуже революційне. Бо всі понтифіки до Франциска називали святого Йосифа опікуном, обручником, чоловіком, вихователем, прийомним батьком, то Папа Франциск рішуче говорить Йосиф - батько.

Для прикладу послухаймо з яких частин складається цей лист папи: Улюблений отець, ніжний отець, слухняний отець, отець, який приймає, отець, повний творчої відваги, отець-трудівник, отець у тіні.

Звичайно, називаючи святого Йосифа батьком, римський архієрей керувався великою святоотцівською спадщиною. Святий Василій Великий говорить: Титулу «батько» не удостоївся ані ангел, ані святий у небі, лише один Йосиф був так названий.

Святий Єронім: «Святий Йосиф заслуговував називатися батьком Ісуса.»

Святий Іван Дамаскин про Йосифа: «Бог дав йому ба-тьківську любов, турботливість та повагу».

Господь Бог зробив простого теслю Йосифа своєю довіреною особою. Так під час Літургії є чимало аналогій, коли Господь Бог довіряє своїм священнослужителям голосити Боже Слово, читати Євангелію, роздавати-уділяти Святу Євхаристію, Бог довіряє нам Себе, довіряє робити те, що Він робив, Бог чекає нашої співпраці, хоче щоби ми були знаряддям в Його руках та справах. Так Бог довірив Йосифу - Ісуса, Свого Сина. І не тільки Його, але і Його Матір - Марію.

Папа Іван Павло II уклав молитву до святого Йосифа.

«О, щасливий чоловік, святий Йосифе, тобі дано Бога - якого багато царів хотіли бачити, а не бачили, чути і не чули - не тільки бачити і чути, але носити, цілувати, одягати і охороняти! Бог, котрий наділив нас царським священством, дай нам, як і святому Йосифу, який заслужив доторкнутися і потримати в своїх руках Твого єдинородного Сина, народженого від Діви Марії, щоби і ми отримали благодать служити біля Твоїх вівтарів в чистоті серця і невинності поведінки. Щоб сьогодні ми гідно отримали найсвятіше Тіло і Кров Твого Сина і заслужили вічну нагороду у майбутньому віці. Амінь»

Важливо для нас священників роздумувати над словами цієї молитви, бо вона заохочує нас ревно виконувати своє служіння. Молитва Святого Папи Івана Павла II дає нам приклад святого Йосифа, особи яка стала взірцем у служінні для всіх священників.

Йосиф бачив Ісуса очима віри, тобто не тільки бачив Його фізично, але й духовно. Для нас, здається, це річ очевидна, але те, що бачив святий Йосиф є на багато глибше, ніж просто дивитись, просто бачити, бо святий в дитятку Ісусі зумів розпізнати Бога, вчився від Нього, бачив Його зростання, досліджував те, що було приховане від інших, а це відкривалось виключно після практикування глибокої внутрішньої молитви.

Йосиф бачить більше ніж може побачити людське око. В цьому є для нас священнослужителів певна рекомендація, своєрідний дороговказ від святого Йосифа, бачити Ісуса не тільки фізичними очима, але більше ніж усі навколо. Вміти бачити те, що є приховане від інших, те чого не дано іншим для себе відкрити. Священик, як ніхто інший має можливість бачити Ісуса частіше від усіх, тому звичайно має з цього дару як найбільше скористатись. Слід нам у

щоденних буднях прославляти Ісуса своїм служінням. Не випускати Його з поля свого зору, завжди шукати Його присутності, перебувати з Ним у тісному спілкуванні та перебувати в полі зору Ісуса.

Йосиф мав ще один привілей, не тільки бачити, а ще й слухати Ісуса, Його тембр голосу, слова, які говорив Ісус, слухав Бога, Який до нього говорив. Тобто слухав Слово Бо-же не тільки в синагозі, де навчала юдейська духовна еліта чи через Слово яке передавалось в Талмуді або в Торі, але безпосередньо від Слова, яке стало Тілом, тобто Сина Божого.

Для священників важливо більше слухати Боже Слово, а ніж говорити. Йосиф слухає, а ще як слухає. Він реалізує одну із місій священника - навчання, бо зі слухання виходить навчання.

Ми, священники, цього дуже потребуємо у нашому щоденному служінні. Саме такий священнослужитель збирає навколо себе усю парафіяльну громаду, знайде підхід до кожного, зможе себе успішно реалізувати і навчити вірних.

Наслідуючи Йосифа, священник має носити Ісуса, як це робив колись святий. Це звичайно є щось дивовижне в своїх руках міцно тримати Ісуса і давати чи нести людям. Вже саме розуміння того зобов'язує священнослужителя бути відповідно налаштованим, в такому стані ми не можемо собі дозволити багатьох речей. Особливий стан є коли ми відвідуємо зі святими Тайнами наших немічних парафіян. Коли священник несе в дароносиці святу Євхаристію, то розуміє наскільки є в цей час на ньому велика і почесна відповідальність.

Нести Ісуса тим, хто Його дуже прагне. Нести Ісуса щоби не залишати Його для себе, але давати іншим, бути на другому плані підкреслюючи своїми діями Хто насправді є тут Головним (від кого все залежить). В цьому полягало служіння і місія Йосифа. Він, від якого багато що залежало вчасно Відходив у Тінь, не заслонюючи собою Ісуса. Йосиф цілував Ісуса. Священник під час Літургії не одноразово цілує Ісуса: після молитов приготування цілує Євангеліє, престіл та хрест, під час Малого Входу цілує Євангеліє, після читання Євангеліє, один із перших на Літургії приймає Ісуса, цілує Його. Чи ми завжди з любов'ю цілуємо Ісуса? Чи не соромимось Його? Виходячи після Богослужінь - одягаємось у світське.

Святий Йосиф охороняв Ісуса від різних небезпек. Так і ми за прикладом святого Йосифа маємо охороняти, берегти добре ім'я Спасителя та Церкви. Для того маємо завжди дбати про свій виш-

кіл, самоосвіту, бути в ногу з сучасними технологіями, які можна використати для поширення Божого Слова, навчання чи катехизації.

Важливо щоби люди бачили в нас священиках - провідників, які ведуть свою паству, пасуть її - знову ж як це робив святий Йосиф. Цей провід впливає з вірності Слову Божому. Господь поставив святого для особливого служіння. Господь вибирає і нас. Вибирає нас, і ми належимо вже до нового священства. Так Господь вибрав Йосифа до особливого служіння, так сьогодні нас Він запрошує Йому трохи послужити.

Молитва святого Папи Івана Павла II дає нам розуміння того, що ми у своєму служінні хочемо, як святий Йосиф бути як найближче до Ісуса, хочемо більше пізнати Його, «бачити і чути,... носити, цілувати, одягати і охороняти!». Саме з цієї близькості з Ісусом ми беремо відповідь про сенс, глибину і напрям свого покликання, так як це робив святий Йосиф.

І вже завершити це коротке розважання про святого Йосифа Обручника хочу тими ж словами Святішого Отця Пія XII, якими і розпочинав: **«Якщо хочете бути поруч із Хрис-том, повторюю вам: Ite ad Ioseph - Ідіть до Йосифа!».**

Амінь

СТАТИСТИЧНІ ДАНІ

Дияконські свячення

1	Клюба Ігор	15 лютого 2021 р.
2	Майка Володимир	15 лютого 2021 р.
3	Мацевко Ростислав	15 лютого 2021 р.

Ісрейські свячення

1	Винничук Роман	14 березня 2021 р.
2	Юрків Володимир	14 березня 2021 р.

Померлі священнослужителі

1	Буняк Андрій	1 січня 2021 р.
2	Гой Михайло	21 березня 2021 р.
3	Семенишин Зіновій	8 травня 2021 р.
4	Іванів Ігор	23 жовтня 2021 р.
5	Стрільців Юрій	16 листопада 2021 р.

[illegible]

**Вісник
Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ**

№ 18 (2021 р. Б.)

Редакційна колегія:

митр. прот. Степан Балагура
прот. д-р Віталій Токар
прот. Віталій Федун

Літературний редактор:

о. Ігор Сачков
п. Галина Гришко

Комп'ютерна верстка і дизайн:

о. Михайло Макар

Видавець:

Курія Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ

Адреса:

76019 Івано-Франківськ, вул. Василянок, 64

Телефон:

+38 (0342) 78 53 76; +38 (098) 836 79 56

E-mail Архієпархії: if.ugcc@gmail.com

E-mail пресслужби: press.ugcc.if@ukr.net

Офіційний сайт: www.ugcc.if.ua

Формат: 148 x 210

Папір: Офсетний 80 г/м²

Друк: «Нова Зоря», м. Івано-Франківськ, пл. Міцкевича, 5

Наклад: 320 примірників

м. Івано-Франківськ

2022

© Івано-Франківська Архiepархія

© Івано-Франківська Архiepархія УГКЦ

© Івано-Франківська Архiepархія

У Синод Івано-Франківської Митрополії УГКЦ (29 жовтня 2021 р. Б.)

© Івано-Франківська Архiepархія УГКЦ

© Івано-Франківська Архiepархія УГКЦ

© Івано-Франківська Архiepархія УГКЦ

© Івано-Франківська Архiepархія УГКЦ

Відзначення 10-ліття Івано-Франківської Митрополії УГКЦ (13 грудня 2021 р. Б.)

www.ugcc.if.ua

Виходить з січня 2011 р. Б.